

Sifo: Fyra procent kan rösta på Sverigedemokraterna

Statsvetare: Sd ska inte underskattas - stödet kan vara större

Enligt en Sifo-undersökning, som genomfördes efter nyår, kan 4 % av väljarna tänka sig att rösta på Sverigedemokraterna om det vore val i dag. Sören Holmberg, professor i statsvetenskap, säger att Sverigedemokraterna inte ska underskattas och menar dessutom att det faktiska stödet kan vara större då folk kan tänkas tveka inför att ta ställning för Sd i mätningar då det kan uppfattas som "skämmigt".

Erik Almqvist

erik@ungsvenskarna.se

Veckan efter trettonhelgen genomförde Sifo en undersökning där 1 000 personer fick frågan "Om det vore riksdagsval i dag skulle du då kunna tänka dig att rösta på Sverigedemokraterna eller skulle du inte kunna tänka dig det?" Totalt i riket svarade 4 % ja medan 11 % inte ställer sig direkt avvisande till tanken. Anmärkningsvärt är att hela 10 % i kategorin kvinnor 15-29 år svarade ja på frågan.

Störst stöd ser Sverigedemokraterna ut att ha bland arbetare och LO-medlemmar och de flesta sympatisörerna finns i Sydsverige, Göteborg och östra Mellansverige.

Är med i matchen

I ett pressmeddelande kommenterar Sverigedemokraternas partiledare, Jimmie Åkesson, undersökningen. Han menar att partiet, i och med resultatet från förra valet, har bättre förutsättningar än någonsin.

- Vi vet av erfarenhet att Sverigedemokraterna ofta underskattas i opinionsmätningarna eftersom det rådande samhällsklimatet gjort att en del väljare, inte ens anonymt, vå-

Enligt en Sifo-undersökning från januari kan fyra procent av väljarna tänka sig att rösta på Sverigedemokraterna i valet. Störst är stödet bland unga kvinnor. Foto: Björn Söder.

gar uppge att man sympatiserar med ett invandringskritiskt parti. Trots det tycker jag att resultaten från den här mätningen, tillsammans med våra kraftigt förbättrade förutsättningar, visar att vi inte kan räknas ut på förhand och att vi är med i matchen om riksdagsplatserna.

Åkesson får medhåll av Sören

Holmberg, professor i statsvetenskap, som menar att folk kan tänkas tveka inför att uppge Sd i mätningar då det kan uppfattas som "skämmigt". Vidare menar Holmberg att partiet har till nackdel att man inte nämns som svarsalternativ i vanliga Sifo-undersökningar.

- Sverigedemokraterna ska inte

underskattas inför valet, på grund av att de nu får utlagda valsedlar och senast fick ett bra resultat i Skåne med över 10 % i ett par kommuner. Dessutom kan utvecklingen i Danmark och Norge tänkas påverka, säger Sören Holmberg.

Falska eller äkta fördomar

Skolböcker i samhällskunskap påstås sprida fördomar om invandrare och flyktingar. Men handlar det egentligen om fördomar eller är det så att sanningen inte kan accepteras inom vissa politiskt korrekta kretsar? Rose-Marie Tofte reder ut frågan.

Sidan 3

Söder vill ifrågasätta islam

Vi måste våga ifrågasätta islam och visa att våra västerländska värderingar står högre än islams lära och regler här i våra länder, skriver Sverigedemokraternas partisekreterare Björn Söder...

Sidan 7

Europa skakat av kravaller

I slutet av oktober förra året utbröt ett våldsamt upplopp i en av Paris invandrartäta förorter. Hundratals personer, främst muslimska ungdomar, deltog i kravallerna...

Sidan 9

Därför besegrar sd de nya partierna

SIDAN 4

STOPPAD!

SIDORNA 6-8

Valkampanjen startade i december

SIDAN 10

JIMMIE ÅKESSON
SVERIGEDEMOKRATERNAS PARTIORDFÖRANDE

Fyra procent i hela riket, åtta procent i Skåne...

Årets två första månader har varit ytterst händelserika för vårt parti. Förutom det mediala drevet kring Muhammedbilderna har två Sifo-mätningar kring sds möjligheter i valet presenterats. Båda undersökningarna har fokuserat på frågan "Om det vore riksdagsval i dag skulle du då kunna tänka dig att rösta på Sverigedemokraterna eller skulle du inte kunna tänka dig det?"

Den första, som gällde hela riket, visade att åtminstone 4 % av väljarna kan tänka sig att rösta på sd, medan ytterligare 11 % inte ställde sig direkt avvisande till tanken. Den andra, som beställdes på initiativ av en partiförening i Skåne, visade att stödet bland skåningarna är åtminstone det dubbla; 8 % svarade ja på frågan.

Resultatet i de båda mätningarna visar lite av vår potential, även om de knappast ska betraktas som några riktiga värdemätare. Dels är frågeställningen diffus, dels ska man ha i åtanke att det ännu är långt till valdagen och att Sverigedemokraterna, av naturliga skäl, vinner den absoluta merparten av sina väljare då valkampanjen är som mest intensiv. Att vi redan i dag ligger på dessa nivåer talar alltså för goda möjligheter.

Jag har under de veckor som gått sedan jul- och nyårshelgerna ägnat mycket tid åt att resa runt i landet och träffa några av partiets nyckelpersoner inom respektive distrikt. Det har varit idel trevliga besök, där jag fått möjlighet att bekanta mig med olika ambitioner, förväntningar, idéer och synpunkter. Jag är positivt överraskad av den samstämmighet och enighet som råder mellan olika landsdelar och - inte minst - av den beslutsamhet som finns över hela landet. Alla sverigedemokrater, från norr till söder, tycks eniga om vad som gäller de kommande månaderna och om att valåret 2006 ska bli Sverigedemokraternas år.

Låt oss även framgent vara eniga om den saken!

Jag vill inleda med att be om ursäkt för att SD-Kuriren blivit försenad detta nummer. Till saken hör att vi har tvingats byta tryckeri, vilket inneburit nya tryckpressar och att tidningen framställs i ett något annorlunda format, med en hel del merjobb och försening som följd.

Vi har dessutom tvingats avvakta händelseutvecklingen med anledning av de så kallade Muhammedteckningarna, varför vi i detta nummer valt att fokusera mycket av skrivandet på islam. Mer om detta längre fram i tidningen.

Avslutningsvis kan jag konstatera att valet i september närmar sig med stormsteg, varför partiet letar kandidater till lokala listor runt om i landet. Så om du kan tänka dig att företräda partiet på kommun- eller landstingsnivå, är det vår förhoppning att du meddelar oss detta snarast.

RICHARD JOMSHOF
CHEFREDAKTÖR

SD KURIREN

© Sverigedemokraterna
Eftertryck tilläts endast om källan anges.

SVERIGEDEMOKRATERNA
Box 200 85, 104 60 Stockholm
Tel: 08-22 66 77, Fax: 08-643 92 60
E-post: info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-KURIREN
Box 130 45, 250 13 Helsingborg
Telefon: 0455-151 33
E-post: redaktion@sdkuriren.se

HEMSIDA
www.sdkuriren.se

ANSVARIG UTGIVARE & CHEFREDAKTÖR

Richard Jomshof
Telefon: 0455-151 33
Mobil: 0736-26 06 61
richard.jomshof@sdkuriren.se

REDAKTION

Björn Söder
bjorn.soder@sdkuriren.se

Staffan Anderberg
staffan.anderberg@sdkuriren.se

Rose-Marie Tofte
rose-marie.tofte@sdkuriren.se

David Lång
david.lang@sdkuriren.se

ÖVRIGA SKRIBENTER I DETTA NUMMER

Anders Johansson, B. Jönsson,
Mattias Karlsson, Harry Vinter,
Tony Wiklander, Jimmie Åkesson

UTGIVNING

SD-Kuriren utkommer med minst sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

PRENUMERATION

Sex nummer - 50 kronor
Insättes på plusgiro 117 09 68 - 0

ANNONSERING

Se www.sdkuriren.se
eller ring 0455-151 33.

UPPLAGA

28 000 ex (mars 2006)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsurklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

ISSN 0284-6861.

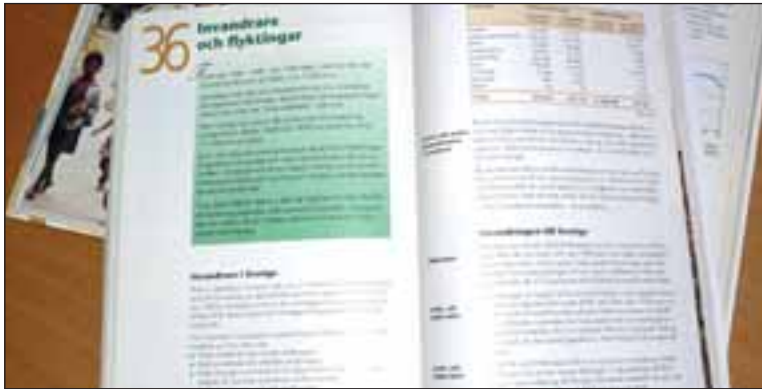
Besök SD-Kuriren på nätet!
Över 100 000 besök varje månad. Uppdateringar dygnet runt.

[www.sdkuriren.se]

Falska och äkta fördomar

”Fördomar sprids i nya skolböcker.” Så lød en rubrik i Svenska Dagbladet den 9 januari. Fyra skolböcker i ämnet SO (samhällsorientering) för högstadiet hade granskats och två av dem klandrades särskilt av Ann-Christin Hartman, enhetschef på DO (diskrimineringsombudsmannen), som anser att: ”Sidorna om invandrare och flyktingar i boken för årskurs nio är fulla av fördomar.”

Skolböcker i samhällskunskap påstås sprida fördomar om invandrare och flyktingar.

Nu är det inte första gången som en journalist på en ansedd tidning visar sig ha svårigheter med ordförståelse, men när lärarförbund och lärares facktidning instämmer i kören med samma ordval, då blir det riktigt skrämmande eftersom det är lärarkåren som skall förmedla kunskaperna om det svenska språket i våra skolor.

I Natur och Kulturs bok ”Samhälle idag” står följande: ”När invandrandommar i grupper rånar svenska ungdomar på pengar, mobiltelefoner, skor och kläder har många rånoffer berättat om hur de trakasserats och förödmjukats i samband med rånen. Att råna och samtidigt förödmjuka sitt offer är ett sätt att visa makt för den som annars känner sig maktlös i samhället.”

Detta är ingen fördom. Fördom betyder precis vad det låter som; en fördömdelse som görs före det att man konfronterats (varit i kontakt med) den företeelse som åsyftas. Och det uttrycker inte den ovanstående meningen. Den skildrar en verklighet som dagens ungdomar dagligen möter. I Natur och kulturs

bok ”Puls Samhällskunskap” står följande: ”I många invandrargrupper är fadern familjens överhuvud. Söner anses ’mer värda’ än modern och döttrarna. Pojkar tillåts ha sex före äktenskapet. Det får däremot inte flickor, då skadas familjens heder. En invandrar flicka kan stötas ut ur familjegemenskapen om hon har svenska kompisar och förälskar sig i en svensk kille.”

Inte heller detta är en fördom. Det är verklighet för många invandrar flickor som svenska skattebetalare lägger ut miljon efter miljon för att hjälpa till ett skyddat boende. Just nu pågår för övrigt ett rättsfall där en 13-årig flicka mördats i hemlandet Irak för att hon åkt bil med en grannpojke. I Gleerups bok ”Punkt SO” återfinns följande text: ”Tidigare hotade lagstiftningen de homosexuella och andra avvikande sexuella, men från och med 1987 är utvecklingen den motsatta. Nya lagar stiftas för att ge de sexuellt avvi-

kande allt större skydd mot förföljelse och diskriminering.” Ordförande i Riksförbundet för sexuell likaberättigande, Sören Andersson, är förvånad över att benämningen ”sexuellt avvikande” finns med i en ny lärobok. ”Det är en typ av formulering som användes på tidigt 70-tal.” Men har inte de homosexuella själva bidragit till benämningen avvikande när män på Pride-festivalen dansar omkring på gatorna i underkläder?

Om ”Samhälle idag” säger Ann-Christin Hartman vidare att ”det finns en tankestruktur i boken som liknar vad Sverigedemokraterna brukar föra fram”. Det bevisar ju bara att Sverigedemokraterna ser verkligheten som den är och inte tycker att sanningen skall döljas eftersom den kommer fram förr eller senare.

Rose-Marie Tofte

Etniska motsättningar..?

Huvuddelen av den svenska journalistkåren och de så kallade intellektuella tycks ha gjort Geijers ord på Uppsala universitet till sina: Att tänka fritt är stort att tänka rätt är större. Att vara politiskt korrekt är med andra ord den journalistiska dygd som gäller.

Anders Johansson

Författare

Bevakningen av kravallerna som nyligen inträffade i Frankrike är ett lysande exempel. ”Diskriminering, fattigdom”, säger uttolkarna nästan samstämmigt. Få om ens någon har modet att nämna den sociologiska grundorsaken: muslimska grupper som vägrar att låta sig integreras i det västerländska samhället. I P1 talade Per Wirtén om Frankrikes rasism, ja han ansåg att alla vita intar en rasistisk hållning till invandrare. Man undrar häpet varför invandrarna i så fall söker sig till ett rasistiskt Europa och varför de tar hit sina släktingar? Eller varför de gärna vill emigrera till USA?

Det som hänt i Frankrike kommer inte att hända här. Så tror de

mest naiva. I själva verket har Sverige ett sämre utgångsläge än de flesta länder eftersom inget land haft så stor invandring, vilken dessutom fortsätter med i stort sett oförminskad styrka. Det handlar inte om att etniska motsättningar kommer att uppstå här, det handlar om när. Vad händer när den offentliga sektorn inte längre orkar med påfrestningarna? Vad händer i ett land där inte ett enda nettoarbetsställe skapats under decennier medan under samma tid hundratusentals människor tagits emot? Vad händer när den sociala frustrationen ökar, liksom etniska och religiösa motsättningar? Politikerna har varit häpnadsväckande blötda och räddhågade i dessa frågor. Fega och måna om att behålla sina positioner och måna om journalisternas gillande, kunde man också säga.

I mitt hörn av världen läser jag att den vanligtvis förnuftiga socialdemokraten Kjell Henriksson i Kalmar välkomnar 50 uzbekers religion är islam, och deras anhöriga nästa år. Det är en kvot som tillkommer utöver den mera ”normala” invandringen och anhöriginvandringen. Henriksson förespeglar en uzbekisk ”koloni” de kommande åren och visar där-

med sin aningslöshet. Ska de förbli en sådan koloni eller är det meningen att dessa människor ska integreras i samhället? I så fall till vilka kostnader och med vilka möjligheter till arbeten så att de kan försörja sig, i en region där arbetstillfällena snart är lika sällsynta som snö i Sahara? Jag förmodar att Kjell Henriksson har noga utarbetade planer för detta. Eller ska vi sedan få höra den vanliga visan om diskriminering när människor ska slåss om jobb som inte finns?

I en statlig utredning talas det om ”strukturell diskriminering”. Kanske bör vi vänja oss vid att svenskar diskrimineras i sitt eget land? Jag träffar ofta äldre människor med ett helt arbetsliv bakom sig som är mycket oroliga för sina sista år. Ska det finnas något kvar till dem? Jag finner det upprörande att de ska behöva hysa sådan oro. Dessa människor borde vara de som står Kjell Henrikssons hjärta närmast. Vad säger han till dem?

En undran till länets och landets journalister och politiker: Börjar det inte bli hög tid att diskutera invandringen i ett större perspektiv och därvid ge fanken i att beskylla kritikerna för rasism?

Tillfällig asyllag gynnar illegala migranter

Så har då riksdagen, trots ganska omfattande kritik, med röstsiffrorna 150 mot 39 den 15 oktober antagit den tillfälliga asyllag som skall ge familjer som gömmer sig ytterligare en möjlighet att erhålla uppehållstillstånd i Sverige.

Som väntat fick regeringen stöd av vänsterpartiet och miljöpartiet medan de borgerliga partierna – med undantag av moderaterna som röstade emot – lade ner sina röster.

Migrationsminister Barbro Holmberg menar att man nu kommer att kunna lösa problemet med en växande grupp människor som lever utanför samhället. Hon är noga med att understryka att lagen inte är en generell amnesti, men det är uppenbart att den kommer att tolkas som en sådan av väldigt många gömda familjer och andra migranter. Signalen till dem som i framtiden får avslag på sina ansökningar om uppehållstillstånd är att fler amnestier – eller ”tillfälliga lagar” för att använda regeringens terminologi – kommer att drivas igenom i Sverige. Det handlar bara om att vänta – det vill säga gömma sig – tillräckligt länge.

Det paradoxala är då att ännu fler människor än i dag kommer att leva utanför samhället vilket den nyligen antagna tillfälliga asyllagen skulle motverka. Denna uppfattning delas av International Centre for Migration Policy Development (ICMPD) där man pekar på ett antal exempel liknande det svenska. I Spanien, Italien, Grekland, Portugal, Tyskland, Belgien och Frankrike har man, trots officiella försäkringar om att fler amnestier inte kommer att genomföras, ändå gjort just detta. Varje gång poängteras att det är en engångsföreteelse för att förbättra regelverket, men nya amnestier kommer till slut ändå när situationen på nytt är ohållbar, konstaterar man på ICMPD.

Från och med den 15 november kan nu familjer, som hållit sig gömda i Sverige sedan de fått avslag, på nytt ansöka om uppehållstillstånd. Vad hindrar att de som nu får avslag gömmer sig igen och inväntar nästa tillfälliga asyllag?

Staffan Anderberg

Polisbefäl Bengt Lindström sparkad

Trots att polisbefäl Bengt Lindström friats från brottsmisstankar om hets mot folkgrupp efter sitt påstådda rasistiska mejl till Malmös socialdemokratiska kommunalråd Ilmar Reepalu i april 2005, sparkas han från sin tjänst.

Polisbefälet Bengt Lindström, med 17 års prickfri tjänst och goda vitsord, var upprörd över att 98-åriga Gustav Holmström från Malmö vägrats det boende han hade rätt till, varför han skickade ett mejl till Ilmar Reepalu (s) där han bland annat skrev att Reepalu skulle dra in sitt ”gigantiska understöd till alla jävla blattar i Malmö (läs Rosengård) och låt svenskarna som jobbat och slitit i ett helt liv för att bygga upp Sverige få ta del av vårt välstånd”. Trots att mejlet var skickat till Reepalu personligen, blev Lindström åtalad för hets mot folkgrupp. I oktober 2005 friades Lindström av Malmö tingsrätt, eftersom rätten ansåg att Lindström saknade uppsåt att begå brott och att han inte förstod att hans mejl blev offentliga.

Anledningen till avskedandet är enligt rikspolisstyrelsens personalansvarsnämnd att hans framförda åsikter skadat polisens trovärdighet. Anders Danielsson, länspolismästare i Skåne, säger sig vara nöjd med beslutet och ser det som en tydlig markering av ett icke tolererbart beteende hos polisen. Bengt Lindström menar själv att det är ett politiskt beslut och kallar det ”helruttet och på gränsen till rättsövergrepp”. Polisförbundets ordförande Jan Karlsen, som reserverade sig mot beslutet, dömer i sin tur ut beslutet och menar att polisen genom beslutet ges en otrygg arbetsituation.

Jan Karlsen, som tror att fallet kommer att prövas i arbetsdomstolen, hänvisar till ett liknande fall för tre år sedan då en hög kvinnlig chef inom rikskriminalen slog till en invandrare med polislegitimation samtidigt som hon sa att ”ni svartskallar skräpar bara ner”. Eftersom att hon var chef hanterades hennes fall av en annan instans; Statens Ansvarsnämnd, och den kvinnliga chefen är idag befördrad.

- Inte för att jag själv skulle använda de formuleringar Lindström använde sig av, men jag har förståelse för hans upprördhet över behandlingen av 98-åriga Gustav Holmström, som inte kunde beredas en plats inom äldreården där han kunde känna sig trygg, samtidigt som Lindström själv, som polis, dagligen får se verklighetens mångkulturella Malmö. En verklighet som riksdagspartierna blundar för men som allt fler svenskar blir varse om, skriver Sverigedemokraternas partisekreterare Björn Söder på Sverigedemokraternas hemsida.

Därför besegrar sd de nya populistpartierna

Politiska partier kommer och går men endast de livsdugliga består. Det yngsta partiet som idag har riksdagsrepresentation är Miljöpartiet, 25 år gammalt, som också råkar vara det minsta riksdagspartiet. Näst yngst är Kristdemokraterna som har cirka 40 år på nacken. Partiet ligger emellanåt under fyraprocentspärren i opinionsundersökningarna och ser ut att få det svårt att få förnyat mandat.

David Lång

david.lang@sdkuriren.se

Som av en händelse är det äldsta partiet, Socialdemokraterna, också det största. Moderaterna är näst störst och är, lite beroende på hur man räknar, näst äldst. Bland partierna utanför riksdagen ses samma mönster. Sverigedemokraterna är både äldst och störst (av alla som någonsin nämns i opinionsundersökningarna) medan Sveriges Pensionärs Intresseparti (SPI) är näst äldst och näst störst.

Emellanåt dyker nya partier upp som tillfälligtvis rubbar dessa samband. Det hände i början av 1990-talet när Ny demokrati, som efter att ha existerat som parti i bara ett halvår, lyckades ta sig in i riksdagen. Vi vet alla hur det slutade. I valet till Europaparlamentet år 2004 lyckades Junilistan vinna tre mandat efter endast 4 månaders existens. Inspirerade av de framgångarna har såväl Junilistan som en rad andra nya partier bestämt sig för att kandidera till riksdagen; däribland märks Feministiskt initiativ och Sjukvårdspartiet. En kvalificerad gissning är att det kommer sluta för samtliga dessa nykomlingar som det brukar för nya partier.

Vi såg det i början av 1990-talet i Ny demokrati och vi ser det nu igen. Både Junilistan och Feministiskt initiativ fick en flygande start, starkt uppbackade av media, precis som Nyd en gång i tiden. Det blev inledningsvis en stark tillströmning av medlemmar och sympatisörer som tyckte det var kul att någonting nytt för en gångs skull tycktes inträffa i politiken. I opinionsundersökningarna såg ett stort antal svikna väljare chansen att ge etablissemangen en näsknäpp. Sedan infann sig verkligheten.

Junilistans företrädare har uppvisat en mycket tvivelaktig demokratisyn där en minimal styrelse med ordförande Nils Lundgren har oinskränkt makt. Hade Sverigedemokraterna varit uppbyggt på samma sätt hade det i etablerad media hetat att vi styrs enligt den så kallade ledarprincipen i likhet med regimen i 30-talets Tyskland. Att partiledare Lundgren och övriga i styrelsen är högt aktade personer med doktorshattar har hittills avhållit media från att göra den jämförelsen, men allt fler börjar likväl uttrycka sin skepsis inför ett sådant partis riksdagsinträde. Anledningen till detta partis

Vare sig Gudrun Schymans feministparti eller något av de nya populistpartierna kan matcha sd i längden.

konstruktion uppges vara att man är rädd för infiltratörer, rättshaverister, lycköskare och andra som riskerar skämma ut eller på andra sätt skada partiet. Dessvärre kommer alla partier förr eller senare tvingas införa interndemokrati om de vill förbli politiskt gångbara. Det parti som växer så snabbt som Junilistan först gjorde kommer oundvikligen drabbas av att även fel personer söker sig till partiet. Skandaler kommer att inträffa, personkonflikter kommer uppstå, falanger kommer strida och det parti som steg upp som en sol kommer falla ned som en pannkaka. Detta skedde med Ny demokrati och det sker nu med Junilistan som endast nådde 1,5 procent av väljarsstödet i opinionsundersökningen som genomfördes av Demoskop i december.

Även Feministiskt initiativ fick ett stort medialt genomslag på kort tid, men redan under deras första kongress fanns en hbt-falang (homo- bi-, och transsexuella) som bestämt sig för att dominera partiet. Detta i kombination med att partiet utgörs av intoleranta radikaler som inte drar sig för stenhårda personangrepp för att uppnå de egna syftena gör att det kommer krävas stora utrensningar för att skapa enighet. Vi har redan sett spontana avhopp och det är därför mycket osannolikt att partiet kan hitta en ny framgångsväg att rida på inför valet 2006.

Sjukvårdspartiet är dömt på förhand. Det utgörs av inte mindre än sex regionala partier som ska enas kring en riksdagsansökan. Det innebär att det från första början finns sex olika falanger inbyggda i partiet vilka alla kommer vilja se sina främsta företrädare på höga positioner i den nya riksorganisationen. Där finns också sex olika partikulturer och kulturkrockar har ofta visat sig destruktiva, inte bara inom nationer utan även inom partier. Det kan rimligen inte sluta på annat sätt än att det spricker, kanske redan innan valet 2006. (De som är pålästa i Sverigedemokraternas förhistoria vet att Sd bildades genom att det tidigare Sverigepartiet sprack av samma

anledning - det var bildat av två olika organisationer som aldrig lyckades smälta samman till en).

SPI är det enda som i likhet med Sverigedemokraterna har många år på nacken och dessutom kommer få sina valsedlar distribuerade av valmyndigheten i årets val. Vad som är mer dystert för partiet är att man saknar en hårt arbetande aktivistkader, att man inte driver någon särskilt unik politisk linje och att man redan har börjat gå bakåt. I det senaste riksdagsvalet tappade man över hälften av väljarstödet.

Sverigedemokraterna är det enda partiet utanför riksdagen som har en lång historia av ständig tillväxt. Vi har kandiderat i fem riksdagsval, två EU-parlamentsval och två kyrkoval. Vi har en stark rikstäckande organisation av hängivet och ideellt arbetande aktivister. Vi har också haft en stabil och långsiktigt hållbar tillväxttakt, trots ständig lögn- och hatpropaganda från etablerad press. Vår politik har utarbetats under många år och är helt unik i Sverige, samtidigt som den tillhör den politiska vardagen i många andra europeiska länder. För att ett parti ska kunna betraktas som moget, så måste det ha en historia av stabil resultatutveckling och klara såväl generationsskiften som interna stridigheter utan att spricka. Det har vi, till skillnad från samtliga övriga utmanare till riksdagspartierna, visat att vi klarar av. Därmed är Sverigedemokraterna det enda verkligt livskraftiga alternativet till dagens riksdagspartier.

Vi som verkar inom Sd räknar naturligtvis med att sambandet mellan partiernas ålder och storlek ska kunna brytas på längre sikt eftersom Sverigedemokraterna är det enda partiet vars politik inte är direkt destruktiv för Sverige. De etablerade partierna kommer att tvingas anpassa sin politik till den framtida tidsandan, men erfarenhet från exempelvis Danmark visar att många väljare ändå kommer föredra att rösta på originalet.

blogg@sd-k

Sedan en tid tillbaka finns Jimmie Åkessons blogg på www.sdkuriren.se, där aktualiteter kommenteras.

Lögn att invandringen kostar pengar?

I en krönika i Sydöstran den 8 december ondgör sig Socialdemokraternas Magnus Manhammar över Sverigedemokraternas deltagande i Karlskronas fullmäktigedebatt. Signifikant för de etablerade partiernas bemötande av Sverigedemokraterna är att man tar fokus från sakfrågorna och istället ägnar sig åt obalanserade utfall och beskyllningar.

Exempelvis avfärdar Manhammar argumentet att den svenska invandringspolitikens kostar skattebetalarna stora pengar som en lögn. Någon sanning serveras vi dock inte, vilket förstås beror på att det inte finns någon sådan som faller Manhammar i smaken. Den svenska massinvandringspolitikens kostar nämligen mycket pengar. I forskningen talas om en nettokostnad på mellan 30 och 150 miljarder kronor om året.

I mitten av 1990-talet presenterade regeringens egen utredare, Jan Ekberg, en rapport där man kom fram till en kostnad om 15-20 miljarder netto om året. (Ekberg/Andersson, Finansdepartementets ESO-rapport Ds 1995:68.) Tidigare beräkningar av samme Ekberg hade visat på betydligt lägre kostnader, och man förklarar det nya resultatet med att "invandrarna började ta i anspråk det offentliga välfärdssystemet i betydligt större utsträckning än tidigare. Därefter har ett årligt underskott förelegat, det vill säga inkomster överförs numera från svenskbefolkningen till invandrabefolkningen". Bara två år senare, 1997, uppskattade samme Ekberg nettokostnaden för invandringen till 30 miljarder årligen.

Jan Ekberg fungerade alltså under 1990-talet som statlig utredare av invandringens kostnader. Fler forskare har gjort liknande undersökningar. Ungefär samtidigt som Ekbergs ESO-rapport hävdade den amerikanske professorn, Ferdinand Banks, verksam vid nationalekonomiska institutionen i Uppsala, att "man kan lätt komma upp i 100 miljarder om man tar med alla faktorer". (Finanstidningen 950410.)

På senare tid har ett flertal undersökningar presenterats som alla pekar i samma riktning:

- Lars Jansson talar i sin bok Mångkultur eller välfärd (2002) om kostnader långt över 100 miljarder om året.
- Bo Södersten anförde på DN Debatt i januari förra året att nettokostnaden är 40-50 miljarder om året.
- Tidningen The Economist visade i juni 2003 att Sveriges ekonomi påverkats negativt av invandringen.

Allt detta väljer Magnus Manhammar att benämna som lögn. Det är han inte ensam om i sitt parti. För något år sedan påstod kommunalråds-kandidaten i Sölvesborg, Heléne Björklund, i en intervju i Sydöstran samma sak och sa samtidigt att den rätta siffran avseende invandringens årliga kostnader är 8 miljoner! Inte heller hon kunde belägga sitt absurda påstående.

Vi välkomnar en debatt om den svenska invandringspolitikens. Tyvärr blir debatten inte lika intressant om den ena sidan konsekvent vägrar belägga sina påståenden utan istället plockar fram epitet som "rasist" och "främlingsfientlig" när argumenten tagit slut.

SD-DOMINANS...

Sverigedemokraterna dominerar i bloggösfären

Bloggarna på SD-Kuriren har blivit en succé, inte minst sedan uppmärksamheten kring Muhammedteckningarna tog fart och sd stod som enda garant för yttrandefriheten i Sverige. På bloggtoppen.se listas Sveriges mest populära bloggar, och i kategorin Politik har flera sd-bloggar haft toppplaceringar. På www.sdkuriren.se skriver i dagläget Richard Jomshof, Jimmie Åkesson, Björn Söder, Martin Kinnunen och Tony Wiklander egna bloggar.

Lägg ingen ytterligare börda på småföretagarna!

Regeringens utredare kom inte fram till något absolut krav på anonyma jobbsökningar inom den offentliga sektorn. Det blir frivilligt. Bra! Samma utredare säger dock att även privata arbetsgivare bör avidentifiera ansökningshandlingarna. Dåligt! Det är inte rimligt att lägga ytterligare börda på de av landets företagare som trots dyra avgifter, komplicerad byråkrati och medföljande risker vågar anställa ny personal.

Rubriken till en av ledarna i Värmlands Folkblad den 12 januari, med anledning av Anonymitetsutredningen, lyder: "Det bästa vore om kompetens avgjorde varje tjänsteställning." Bra! Det krävs dock att begreppet "kompetens" utvecklas för att jag ska våga skriva under på resonemanget.

Kompetens handlar inte bara om utbildning, meriter eller andra formella kvalifikationer. Minst lika avgörande är den sociala kompetens en sökande besitter. Inte minst gäller det inom den offentliga sektorn, som till väldigt stor del rymmer tjänsteyrken. Utbildning och arbetslivserfarenhet från exempelvis

Teheran, Alger eller Mogadishu saknar ofta praktisk betydelse på den svenska arbetsmarknaden om personen i fråga inte behärskar svenska språket eller kan tolka och använda det sociala kodsystäm som svenskar omfattas av.

Kvoteringsivrare och andra som betraktar så kallad etnisk diskriminering som vårt största samhällsproblem, saknar förståelse för denna sida av kompetensbegreppet. De saknar också förståelse för arbetsgivarernas situation, i synnerhet när det gäller små och medelstora företag med endast ett fåtal anställda. Att anställa är nämligen ingen okomplicerad historia. Det är förenat dels med stora kostnader, dels med en väldig byråkrati. Dessutom finns lagar som på olika sätt försvarar och invecklar både förfarande och urval - jag tänker dels på den lag om etnisk diskriminering, som sätter press på arbetsgivaren att notera och ta direkt ovidkommande hänsyn till en sökandes etniska bakgrund, dels på Lagen om anställningsskydd, som förvisso är nödvändig i någon form men som samtidigt och oundvikligen höjer riskfaktorn vid anställning. Till detta ska fogas offent-

lig statistik, som visar att vissa grupper, inte minst invandrare, har högre sjukskrivningstal (och är överrepresenterade i brottsstatistiken), vilket med nu gällande regler drabbar arbetsgivaren särskilt hårt.

Visst finns det många få- eller enmansföretagare i Sverige som har behov av ytterligare personal, men många av dem är inte beredda att riskera sin privata försörjning, och kanske sitt livsverk, genom att nyanställa. När de som ändå gör det väljer att minimera risktagandet och ta det säkra för det osäkra genom att betrakta den sociala kompetensen som en del av det generella kompetensbegreppet ska vi, som politiker, inte komma med pekpinningar eller moralkakor. Istället bör vi visa förståelse och föreslå åtgärder för att underlätta. Faktum är, att det bästa sättet att motverka så kallad diskriminering på arbetsmarknaden torde vara att förenkla småföretagande och minimera risktagandet vid anställning. Ska vi få bukt med arbetslösheten krävs nämligen att landets arbetsgivare vill, vågar och kan anställa. Dit har vi en bit kvar.

Jimie Åkesson

Sverige snart utan försvar

Försvarsbeslutet 2004 samt budgetbeslutet för 2006 har nu orsakat att det svenska försvaret inom ett år endast står med 5000 soldater - vilket är betydligt mindre än våra grannländer och mindre än en tiondel av det antal Sverige hade innan försvarsbeslutet 2004. Nu riskerar landet en stor nationell katastrof i händelse av en terrorattack, detta samtidigt som den svenska säkerhetspolisen varnar för att hotbilden mot Sverige är förhöjd.

Sverigedemokraternas försvarspolitiska talesman, Björn Söder, är starkt kritisk till situationen samt oppositionens tystnad:

- Vid försvarsbeslutet 2004 övergick Sverige till ett insatsförsvaret. I samband med budgeten 2006 övergick man till vad man kallar resursförband. I händelse av en terrorattack kan inte resursförband sättas in i strid utan minst ett års förberedelser. Om Sveriges snabbinsatsförband befinner sig utomlands, vilket är mycket troligt då regeringen mest är intresserad av att låta våra soldater delta i internationella uppdrag istället för att vara beredda på hemmaplan, så riskerar vi att stå helt utan något som helst skydd mot en terrorattack. En katastrof skulle vara ett faktum, säger Björn Söder i ett pressmeddelande den 15 januari.

SOM SAGT...

Hej jag heter Lars och är Svensk.

Hej Lars!

0501
B.J

Noterat...

Mångkulturens förespråkare flyr mångkulturen

Nalin Pekgul, ordförande i Socialdemokraternas Kvinnoförbund och en flitig förespråkare av det mångkulturella samhället, har meddelat att hon ska flytta från den mångkulturella stockholmsförorten Tensta.

Skälen hon anger är ökat våld och tilltagande muslimsk fundamentalism. Området har blivit så våldsamt att hon inte längre vågar gå hem själv på kvällen.

Pekgul har bott i Tensta sedan hon kom till Sverige 1980, men väljer nu att fly området. Den utlösande faktorn sägs vara en händelse i samband med Tensta marknad tidigare i höst, då en man skottskaades alldeles i närheten av Pekguls bostad.

Kinesisk maffia i Sverige

I takt med mångkulturens intåg har Sverige omvandlats till ett mångkriminellt samhälle. Ett tydligt exempel är hur olika maffialiknande organisationer fått fotfäste i Sverige, med rötter i bland annat Ryssland och Jugoslavien. Nu meddelar rikskriminalen att även den kinesiska maffian fått fotfäste i Sverige, detta enligt Svenska Dagbladet den 12 januari.

Enligt rikskriminalen har två stora nätverk, så kallade triader, etablerats i Sverige. Dessa båda nätverk kommer från provinserna Zheijang och Fujian i Kina, och ägnar sig åt bland annat åt illegalt spel på kinarestauranger, men även beskyddarverksamhet, rån och utpressning. Vidare har grupperna kontakter med triader utomlands som enligt uppgift är kända för utbredd kriminell verksamhet.

Rikskriminalen meddelar dessutom att det förekommer människosmuggling till Sverige och att den illegala invandringen, inte minst från Kina, förväntas öka.

Misstänkt rumänsk pedofil gavs uppehållstillstånd

I Rumänien är den 53-åriga mannen misstänkt för sexbrott mot en underårig flicka och människohandel, det vill säga pedofili och så kallad trafficking, och Rumänien begär honom utlämnad. Trots detta fick mannen permanent uppehållstillstånd i Sverige i måndags, rapporterar Aftonbladets nätupplaga den 5 januari.

53-åringen är ledare för yogarörelsen Misa som han grundade 1990 i Rumänien. Rörelsen har medlemmar över hela världen och ägnar sig åt så kallat tantra-sex. Förra våren rymde 53-åringen under pågående rättsprocess till Sverige för att söka asyl. Trots att Migrationsverket avslögs hans ansökan om uppehållstillstånd, valde Högsta domstolen (HD) att avslå Rumäniens begäran att få honom utlämnad i oktober i fjol. I måndags valde så Utlänningsnämnden att gå på HD:s linje, varför 53-åringen gavs permanent uppehållstillstånd.

Uppsala universitet fällt för diskriminering

Svea hovrätt valde den 21 december att fastställa tingsrättens dom och döma Uppsala universitet för diskriminering, rapporterar SVT den 21 december.

Det var år 2003 som Uppsala universitet valde att vika 30 av 300 platser på juristprogrammet för sökande med föräldrar födda utomlands, vilket SD-Kuriren tidigare rapporterat om. Två svenska kvinnor, nu 22 och 24 år gamla, som nekades plats på utbildningen, trots att de hade bättre betyg än samtliga kvoterade invandrare, valde att anmäla universitetet.

Svea hovrätts dom slår fast att lagen om likabehandling av studenter i högskolan tillåter särbehandling i vissa fall, till exempel om en man och en kvinna på likvärdiga meriter söker en mansdominerad utbildning. Däremot menar hovrätten att kvotering av en hel grupp på grundval av etnisk bakgrund är förkastligt och lagvidrigt. De båda kvinnorna, som idag studerar juridik vid Umeå universitet, tilldöms nu 75 000 kronor i skadestånd vardera.

Protester mot Danmark

Den danska morgontidningen Jyllands-Postens beslut att trycka tolv teckningar/karikatyror av profeten Muhammed den 30 september 2005, har som bekant skapat en rad protester i Danmark såväl som i stora delar av den muslimska världen.

Richard Jomshof

richard.jomshof@sdkuriren.se

Bakgrunden till beslutet att publicera teckningarna var att en dansk barnboksförfattare inte kunde hitta någon illustratör till sin nya bok om Muhammeds liv. Detta då tilltänkta illustratörer inte vågade ställa upp av rädsla för sina liv, varpå Jyllands-Posten ställde frågan om Danmark var underkastat islamsk censur. Tidningen bestämde sig för att bjuda in de 40 medlemmarna i landets tidningstecknarförbundet för att teckna Muhammed, av vilka tolv valde att ställa upp. De tolv teckningarna kom sedan att användas som en illustration till en artikel om den tilltagande och hotande självcensuren inom islam. Man ville också visa att man från tidningens sida värnar det fria ordet och den öppna debatten och att yttrandefriheten står över islams förbud att avbilda Muhammed.

Publiceringen mottogs med stora protester i Danmark, vilket inte minst framkom med tydlighet den 14 oktober då närmare 3 500 muslimer deltog i en demonstration mot Jyllands-Posten i Köpenhamn. En rad hot skickades också till tidningen via telefon och e-post, vilket tvingade tidningen till att hyra in en vaktfirma för att garantera säkerheten för tidningen och dess anställda i Viby och Köpenhamn. Flera av teckningarna har dessutom tvingats gå under jorden sedan de hotats till livet. Det pakistanska partiet Jamaate-Islami gick enligt en pakistansk tidning dessutom tidigt ut och utlovade en belöning på närmare 60 000 kronor till den som väljer att döda de danska tecknarna som valt att avbilda Muhammed. (Sedan dess har flera belöningar utlovats från olika håll till den som dödar någon av tecknarna.)

Den 25 oktober samlades elva ambassadörer från olika muslimska länder till möte på Saudi-Arabien ambassadkontor i Danmark för att diskutera vad de kallar en pågående förtalskampanj mot islam i Danmark från dansk sida. Syftet var dels att diskutera Jyllands-Postens publicering av bilderna på Muhammed, dels uttalanden gjorda av folketingsmedlemmen Louis Frevert (DF), kulturminister Brian Mikelsen (K) och radiostationen Radio Holger; uttalanden som enligt ambassadörerna är islamfientliga och rasistiska. Efter mötet valde de att skicka ärendena vidare till regeringarna i sina respektive muslimska hemländer.

Under det två dagar långa toppmötet med den muslimska världens kanske viktigaste organisation, Islamska Konferensorganisationen (OIC), i Mekka i början av december, där stats- och regeringschefer

En av de Muhammedteckningar som Jyllands-Posten publicerade i september förra året och som utlöst sådant rabalder bland muslimer över hela världen. Samtliga teckningar kan ses på [www.brusselsjournal.com/node/698].

från världens muslimska länder deltog, enades deltagarna om att fördöma Danmark, men också teckningarna som ansågs vara vanhelgande. I samband med detta valde Egypten att initiera en bredare protestaktion vilken syftade till en omfattande handelsbojkott från de 57 medlemsländerna i den islamiska kulturella samarbetsorganisationen kallad ISESCO mot Danmark.

Den 8 december kunde man i Jyllands-Posten läsa om att flera tusen butiker i den indisk-kontrollerade delen av Kashmir valt att hålla stängt i protest mot teckningarna. Sedan dess är det mesta väl känt för de flesta; massdemonstrationer runt om i den muslimska världen, brinnande ambassader, mördade människor, skändade flaggor och bojkott av danska varor, bara för att nämna några exempel. I skrivande stund pågår dessutom protesterna fortfarande.

Danmarks statsminister Anders Fogh Rasmussen påpekade tidigt att det är rättssystemet och inte regeringen som har rätt att avgöra om teckningarna på Muhammed strider mot yttrandefriheten eller inte, samtidigt som han menar att "det är nödvändigt att hela tiden provocera och utmana yttrandefriheten", och att samhället annars stagnerar.

- En av anledningarna till att vårt samhälle har upplevt så stora framsteg, inte bara i det senaste århundradet utan i flera århundraden, beror på att det har funnits människor som har haft modet att provocera. Några blev kallade kättare, och andra miste livet. Det är befriande att det fanns några som vågade ta på sig rollen som kättare och hålla fast vid att jorden inte var platt utan rund. Det handlar helt grundläggande om att upplysta fria samhällen kommer längre än oupplysta ofria samhällen, bara för att några törs provocera och kritisera auktoriteter, oavsett om det rör sig om politiska eller religiösa auktoriteter, betonade Anders Fogh Rasmussen i Jyllands-Posten den 30 oktober.

Vad gäller de muslimska reaktionerna på publiceringen ser jag det som ett angrepp på och en provokation mot det fria, demokratiska Danmark. Och det som nu pågår vi-

sar med tydlighet vilka enorma skillnader det finns mellan i detta fall det demokratiska Danmark och inte bara stora delar av det muslimska samfundet i landet, utan även stora delar av den klart odemokratiska muslimska världen. Vi måste komma ihåg att konflikten började på allvar när imamer från Danmark (läs: femtekolonnare) i slutet av förra året åkte runt i den muslimska världen i syfte att vinna stöd till deras kritik av Jyllands-Posten och statsminister Anders Fogh Rasmussen. Eftersom att de publicerade teckningarna i Jyllands-Posten inte var provocerande nog, valde imamer att ta med andra bilder och teckningar, långt mer provocerande än de teckningar som publicerades i Jyllands-Posten. På en av dessa avbildas profeten Muhammed som pedofil och med gristryne. Ytterligare en av bilderna föreställer en bedjande muslim som har sexuellt umgänge med en hund. I Jyllands-Posten har de dock aldrig publicerats.

På samma sätt som den demokratiska världen tog kampen mot nazismen under 1930- och 40-talen, måste vi idag ta kampen mot islamisterna. Från Sverige lär det dock inte komma något stöd i denna kamp; här kröker nämligen samtliga riksdagspartier, med socialdemokraterna i spetsen, rygg för islamisterna på samma sätt som man kröp för nazisterna då det begav sig. Vidare hoppas jag att de svenska muslimer som agerar femtekolonnare och sätter islam före yttrandefriheten och svenska lagar lämnar landet omedelbart. Varför inte för ett muslimskt land? Här har de definitivt ingenting att göra.

Avslutningsvis; vi brukar från Sverigedemokraternas sida tala om kulturkrockar, men här handlar det om något mycket större; nämligen om två helt olika civilisationer som hamnat på kollisionkurs, med mycket allvarliga konsekvenser som följd. Vi kan till exempel ta kravallerna i Paris förorter som tydligt exempel på vad framtiden har att erbjuda om inget drastiskt snart inträffar, något drastiskt som kan förhindra att vända den destruktiva förändring som just nu pågår i Sverige och resten av västvärlden.

»Muhammed har avbildats tusentals gånger genom historien«

Bilden på Muhammed ovan är hämtad från boken "Religions of the world", St. Martin's press, New York, 1993, och var kurslitteratur vid teologiska institutionen vid mitten av 1990-talet.

Redan i slutet av november började vi på redaktionen diskutera huruvida vi skulle publicera Jyllands-Postens teckningar på Muhammed, eller om vi rent av skulle ta fram egna. Diskussionen ledde fram till att SD-Kuriren den 10 januari gick ut med en inbjudan att teckna Muhammed.

Något senare, den 3 februari, publicerades en nytecknad bild på Muhammed där han är avbildad snett bakifrån tittandes i en spegel där hans ögon är täckta med ett svart streck. Bildtexten lyder: "Muhammedansk självcensur." Syftet med vår publicering var dels att visa att den svenska yttrandefriheten är överordnad muslimska påbud, dels att få till stånd en svensk diskussion om just islam.

Vi hade inte i vår vildaste fantasi kunnat föreställa oss att den publicerade bilden skulle orsaka sådana protester, då den inte är värre än de

Muhammedbilder som till exempel finns publicerade i den universitetslitteratur jag har stående i min bokhylla. Och det finns ingenting som berättigar vår så kallade utrikesminister Laila Freivalds att kalla publiceringen en "provokation" eller en kränkning av "andra människors religion", som hon väljer att uttrycka sig i ett uttalande den 9 februari.

Freivalds säger sig värna pressfriheten och yttrandefriheten. Samtidigt förespråkar hon gränser för rätten att fritt granska och fritt uttrycka sig. När Freivalds med flera kräver att tidningar ska rätta sig efter muslimska påbud ger hon i själva verket argument åt alla de muslimska länder där journalister fångas och avrättas enkom för att de kämpar för denna rätt. Vi är nu på väg mot en situation där statsmakten avgör vad som ska få publiceras eller inte. Detta är en mycket farlig utveckling.

Samtidigt ska vi komma ihåg att Muhammed avbildats tusentals gånger genom historien - av muslimer såväl som av ickemuslimer - utan att det gett upphov till några nämnvärda protester. Trots detta kräver allt fler muslimer offentliga ursäkter för de bilder som Jyllands-Posten publicerat. Men vad är det egentligen vi, det vill säga den kristna, sekulariserade och demokratiska västvärlden, ska be om ursäkt för?

Är det för att vi ger dem uppehälle och livslång försörjning i våra kristna länder trots att de i en majoritet av fallen saknar flyktingskäl? Är det för att vi erbjuder dem utbildning i våra kristna länder? Är det för att vi ger dem möjlighet att dyrka sin gud i våra kristna länder? Är det för att vi hjälper deras många gånger underutvecklade och odemokratiska länder ekonomiskt? Är det för att vi inte utkräver blodshämnd för de upprepade morderna på vara kristna landsmän vilka begås av fanatiska muslimer? Eller är det möjligtvis för att vi inte sänder självmordsbombare att spränga oskyldiga kvinnor och barn sönder och samman varje gång vi känner oss "kränkta"?

En sak ska vi ha klart för oss; i Sverige gäller än så länge svenska lagar, regler och normer. Här värnar vi yttrandefriheten. Ska vi verkligen be om ursäkt för det? Samtidigt bör det påpekas att tidningarna runt om i den muslimska världen ofta publicerar regelrätta angrepp på staten Israel, det judiska folket och judendomen som religion, i form av karikatyrer och nidbilder. Att dessa länder sedan beklagar sig över Jyllands-Postens publicering är inget annat än hyckleri och dubbelmoral utan dess like.

Richard Jomshof

Fotnot: Efter Jyllands-Postens publicering av Muhammedteckningarna har demokratin i Sverige fått sig en rejäl törn. UD och Säpo valde att släcka ned Sverigedemokraternas och SD-Kurirens hemsidor. Detta i syfte att censurera Jyllands-Postens teckningar och den teckning på Muhammed som SD-Kuriren tagit fram. Frågan är vad som blir nästa steg? Kanske planerar UD och Säpo ett gemensamt bokbål där böcker innehållandes bilder på Muhammed, likt de båda som nämns ovan, eldas upp i ett gigantiskt bokbål likt det nazisterna höll utanför operan i Berlin den 10 maj 1933..?

Ovanstående bild på Muhammed är hämtad från Nationalencyklopedin, trettonde bandet, Bokförlaget Bra Böcker, 1994.

Egypten i spetsen för Danmarkskritik

Egyptens ambassadör i Danmark, Mona Omar, riktade i slutet av oktober en skriftlig hänvändelse till Danmarks statsminister Anders Fogh Rasmussen, som avrundades med dessa ord:

”Slutligen vill vi gärna använda oss av detta tillfälle för att upprepa vår ståndpunkt och anmoda om ett omedelbart stopp av kränkningar i danska medier och offentliga kretsar. Detta skulle vara till gagn för en inbördes harmoni mellan religioner, bättre integration och bevarandet av det goda förhållande Danmark har till den muslimska världen.”

Mot denna bakgrund borde man kunna förvänta sig, att Egypten är en värdig förebild, när det gäller harmoni mellan religioner. På en punkt i denna fråga påminner Egypten och Danmark om varandra. Båda länderna var kristna, då invasionen av arabisk-muslimska folkslag började. I Egypten har emellertid de kristna för länge sedan blivit en minoritet. I Danmark utgör de kristna ännu ett flertal.

Egyptens ursprungliga befolkning, kopterna, gick över till kristendomen med början år 62. I december 641 invaderades landet av arabiska styrkor. De nya makthavarna påbörjade snabbt en islamisering av landet. Kalif Omar beordrade att det enastående biblioteket i Alexandria skulle brännas, med motiveringen att ”antingen motsäger sig skrifterna koranen, vilket innebär att de är kätterska, eller också bekräftar de koranen, vilket innebär att de är överflödiga”. En rad kyrkor och kloster ödelades, och år 1193 beordrade Sultan El Aziz, att de stora pyramiderna vid Giza skulle ödeläggas - ett företag som gavs upp efter åtta månaders hårt arbete. Arabiska infördes som officiellt språk, och på 1300-talet dog det koptiska språket ut.

Liksom andra besegrade folkslag,

tvungades kopterna att underteckna Umar-pakten, som innebär att otrogna slipper avrättning, om de accepterar att leva i en slavliknande tillvaro som dhimmi. I pakten ingår bland annat stora skattebördor, förbud mot att bygga kyrkor, förbud mot förbindelser mellan kristna män och muslimska kvinnor och påbud om att kristna skall uppträda underdånigt mot muslimer.

Under århundradenas lopp har kopternas tillvaro växlat mellan perioder av mildt förtryck och perioder av hårt förtryck, avrättningar och tvångskonvertering. Trots tillvaron som en andra rangens människor genom 1365 år utgör de kristna kopterna än i dag cirka 10 procent av Egyptens befolkning på omkring 80 miljoner.

Under de senaste åren har de kristna kopterna utsatts för växande förföljelse och förtryck. Ett av de största problemen är, att kristna flickor ofta förs bort, omvänds och gifts bort med tvång. Polisanmälningar ger sällan något resultat. Polisen meddelar oftast, att de inte kan hitta flickan. Om de kristna vet, var flickan hålls inspärriad, påstår polisen att hon uppehåller sig där av egen vilja. Om de kristna beklagar sig ytterligare och begär att få träffa flickan, möts de ofta med en anklagan för att förnärma myndigheterna. En kristen advokat sade efter ett kidnappningsmål i november 2005:

”Om det slutligen lyckas för en familj att få till stånd ett möte med sin bortförda dotter, äger detta alltid rum på en polisstation och flickan är omgiven av män och poliser. Jag känner bara till ett tillfälle, då flickan hade mod att säga att hon fördes bort med våld”.

Efter en kidnappning i mars 2004 sade kopternas påve Shenouda:

”Jag har fått många redogörelser för hur flickor, som är i affärer och handlar, blir ombedda att följa med

en våning upp för att få ett pris som de vunnit... Vi vet inte, vad som händer dem när de följer med upp. Det finns många rykten, och jag förutser att denna fråga kan leda till split i vårt land. Jag får många oroliga hänvändelser, och jag vädjar till polisen att verkligen undersöka saken.

Vi vet inte, var flickorna är. Denna sak bör inte förbigås med nonchalans eller likgiltighet. Jag är medveten om sakens allvar. Vi vill inte, att fler katastrofer ska komma över oss. Dem har vi haft rikligt av i det förgångna. Det bör inte tas lätt på denna sak.

Vi har också hört om unga män, som var på resa i landet, och som hade med sig biblar. De blev arresterade och hölls inspärriade i 15 dagar, endast för att de hade med sig biblar.

Och flickorna, som förs en våning upp, vi vet inte vad som händer med dem. Men vi kommer inte att tåga om det.”

Ett annat problem är, att myndigheterna inte accepterar, när muslimer konverterar till kristendomen. I Egypten måste alla medborgare ha ett identitetskort, som anger vederbörandes religiösa tillhörighet. Om en person vänder sig till myndigheterna för att få sin registrering ändrad från muslim till kristen, får denne problem. Oftast blir personen anklagad för dokumentförfalskning.

I maj 2005 blev den 30-åriga Gasser Mohammed Mahmoud inspärriad på mentalsjukhuset El-Khanka i Kairo efter att han hade konverterat till kristendomen. Han fick beskedet, att han inte skulle släppas ut, förrän han hade konverterat tillbaka.

Den 21-åriga Majed El Shafie blev chockerad, då han som juridikstuderande i Alexandria blev vittne till den brutala behandling, stadens kristna utsattes för. Detta fick honom att studera Bibeln, varefter han

själv blev övertygad kristen. Han deltog i hemliga gudstjänster, tills han upptäcktes och sattes på Abu Jaabel-fängelset. Här blev han under sju dagar utsatt för tortyr, som skulle få honom att avslöja namn på andra kristna. Efter att ha förlorat medvetandet vaknade han upp i en sjukhussäng. Här viskade en vakt till honom, att han skulle avrättas. Resolut hoppade han då från ett fönster. Han lyckades fly genom Sinai-öknen till Israel, och därifrån tog han sig vidare till USA, där han nu bor. Han hade tur.

Det är inte bara när muslimer lever som minoritet, som de känner sig utsatta för kränkningar. De kan även känna sig kränkta, när de som i Egypten utgör ett massivt flertal. Som ”dhimmi” ska de kristna i Egypten uppvisa underdånighet gentemot muslimer. Om muslimerna anser, att de kristna inte uppträder tillräckligt underdånigt, kan detta utlösa brutala övergrepp. Ett sådant övergrepp inträffade i oktober 2005, då muslimer menade, att ett kyrkospel hade förolämpat islam. Tre kristna dödades av en muslimsk pöbel.

Egyptens kristna sammanfattar sitt hopp och sina önskemål så här:

”Egyptens kristna kopter ber inte om särbehandling som kompensation för århundraden av diskriminering och förföljelse. De ber bara om likabehandling. De önskar inte mer, och de kommer inte att nöja sig med mindre. Här i början av det av det 21:a århundradet är det svårt att förstå, att jämlikhet är en lyx, som kopterna bara kan drömma om. Och detta i en tid, då resten av den civiliserade världen anser jämlikhet som en medfödd rätt, som tas för given.”

Harry Vinter

www.dendanskeforening.dk

SD-Kurirens uppmaning till läsarna att skicka in egna bilder på Muhammed fick en tråkig vändning när Säpo och UD såg till att släcka partiets och tidningens hemsidor. Orsaken var att SD-Kuriren publicerat en censurerad version av den, till synes, oförargliga bilden av Muhammed ovan.

Säpo och UD stängde hemsidor

På kvällen den 9 februari slocknade SD-Kurirens och Sverigedemokraternas hemsidor. Efter påtryckningar från såväl Säpo som Utrikesdepartementet valde internetleverantören, Levonline, att bryta avtalet med partiet. Orsaken var att SD-Kuriren publicerat en insänd bild på Muhammed, vilket uppmärksammats i en arabisk tv-kanal.

Både Säpo och UD försäkrar att de inte utövat några påtryckningar på webbhotellet, utan att de bara upplyst om föreliggande hotbild mot svenska hemsidor. Nedstängningen av Sd:s hemsidor har dock upprört många, inte minst inom publicistkretsar, och folkpartiledaren, Lars Leijonborg, har KU-anmält utrikesminister Laila Freivalds.

Söder: Vi måste våga ifrågasätta islam

”Förutsättningen för att få uppehållstillstånd i detta land bör åtminstone vara att man är lojal mot Danmark och den danska befolkningen. Det är representanterna för Islamiske Trossamfund inte, och därför borde de inte heller få befinna sig i landet.” Så avslutar Dansk Folkepartis ordförande Pia Kjærsgaard sitt veckobrev den 9 januari.

Det Pia skriver borde vara en självklarhet i alla länder. Anledningen till att hon kritiserar det danska muslimska samfundet Islamiske Trossamfund, är att organisationens företrädare åker världen runt för att smutskasta Danmark och danskarna, detta efter att den danska tidningen Jyllands-Posten som bekant publicerat 12 teckningar föreställande den muslimske profeten Muhammed. Bland annat skall trossamfundet ha sagt att den danska regeringen är i färd med att tillverka en film som har till syfte att svärta ned islam och att den danska rege-

ringen vill skriva om Koranen. Dansk Folkeparti och Pia Kjærsgaard kallar det för vad det är, nämligen ”Femtekolonnverksamhet”: ”Jag kan inte hitta något bättre ord för den skamliga kampanj som Trossamfundets utsända har fört mot Danmark – det skulle i så fall vara landsförräderi.” skriver Kjærsgaard.

Islam är inte bara en religion utan även en politisk rörelse som frodas i moskéer runt om i västvärlden. Därför bör islam också ses som det sistnämnda och kunna kritiseras utifrån detta. Medan kristna stater gått åt ett håll och blivit sekulariserade och demokratiserade, har i stort sett samtliga muslimska länder valt en annan väg och arbetar allt oftare för att religionen skall styra det politiska livet. Därför är så få – om ens några – muslimska länder att betrakta som demokratier. Islam befinner sig nu i en expansiv och offensiv fas. Genom stora folkvandringar till västvärlden är nu islam den andra största religionen i så gott som hela Västeuropa

Vi måste våga ifrågasätta islam och visa att våra västerländska värderingar står högre än islams lära och regler här i våra länder, skriver sds partisekreterare Björn Söder.

och den fortsätter att expandera genom en okontrollerad massinvandring och genom en politik som uppmuntrar till och underlättar för dess tillväxt.

Religionsfrihet är en demokratisk rättighet som vi skall vara rädda om.

Men det får inte övergå till naivitet och total förblindning om vad som håller på att ske framför våra ögon i våra egna länder. I religionens namn och religionsfrihetens skydd växer sig en politisk rörelse allt starkare i Europa. Denna politiska rörelse

innehåller inslag som på inget sätt hör hemma i ett modernt västerländskt och jämställt samhälle och den hotar på allvar de värderingar som hela vårt samhälle vilar på. Det finns starka muslimska krafter som vill inskränka våra demokratiska rättigheter, såsom yttrandefriheten. Vi måste våga ifrågasätta islam och visa att våra västerländska värderingar står högre än islams lära och regler här i våra länder. Jyllands-Posten vågade och skall ha all heder för detta. Jag kan inte tänka mig en enda svensk tidning som skulle våga detsamma, förutom SD-Kuriren, men jag skulle hjälpa till att försvara den som hade ryggrad nog att våga.

”Men varför i all världen ska islam, bara för att det rör sig om en religion, stå över alla former av kritik och varför i all världen ska bildförbudet i islam avgöra vad icke-muslimska tecknare får teckna”, frågar sig Pia. Frågan är mer än berättigad.

Björn Söder

Ecce homo Muhammed

Det är svårt att inte skriva någonting om debatten kring "Muhammed-teckningarna" och hur islamisterna och våra politiskt korrekta journalister reagerar. Många tycks glömma bort att det finns en sekulariserad och välutbildad skara människor med rötterna i islamistiska länder som står på yttrandefrihetens sida.

Tony Wiklander

Människor som Magnus Karaveli, Dilsa Demirbag-Sten och Thomas Gür är alla begåvade människor och sådana som hade behövs lyftas fram som förebilder för andra med invandrarbakgrund. Trots sin bakgrund och sin "religiösa" hemvistelse står de upp för det fria ordet, yttrandefriheten och levererar ständigt hårda puckar om tillståndet i "mångkulturalismen". Vad jag vill visa på är att invandrare är inget kollektiv och inte heller människor som är troende muslimer. Debatten har blivit fullkomligt onyanserad och skev. Talande är den ambivalens som våra politiska meningsmotståndare står inför och som i många fall betecknas av tystnad. Leijonborg är som alltid mest framåt och försöker tjäna poäng på en nykonservativ och hård

linje. Hur det egentligen förhåller sig i Folkpartiet och vad de anser egentligen är väl som alltid omöjligt att förstå. Det har förts fram synpunkter från allhanda håll om att den danske statsministern ska ta Jyllandsposten i örat. Men Danmark är till skillnad ett frisinnigt och demokratiskt land där staten och ministrarna inte blandar sig i hur den offentliga regleras utan det är öppenhet på ett sätt som får Sverige att framstå som en Sovjetstat.

För att dra lite historiska paralleller kan vi titta på svenska förhållanden. Hur många av de svenska chefredaktörerna vågade stå upp mot nazismen på 30- och 40-talet? Karl Gerhards satir stod inte högt i kurs då. Det är alltid lätt att vara modig när man själv inte riskerar någonting så här i efterhand men undfallenhet och anpassning har en dyster historia i Sverige. Idag ser vi hur polariserad bilden är på konflikten, på ena sidan ser vi nostalgivänstern som kramar självmordsbombare och terrorister i sitt hat mot USA. På andra sidan ser vi liberaler som säger sig stå upp för yttrandefriheten och vill försvara den. Men att gå så långt som att publicera bilderna skulle de inte gå. Dessa människor som säger sig stå upp för yttrandefriheten, vart finns ni när sverigedemokratiska funktionärer drabbas av misshandel, när partiets möten saboteras eller lo-

kaler slås sönder? Vart finns då stödet för yttrandefriheten?

Priset för tanklöshet och falskmynteri står som vanligt politikerna för. I synnerhet Mona Sahlin. Mona Sahlin har gjort sig känd för att "profilera" sig i integrationsfrågor som det så vackert heter. När det fanns protester mot Ecce Homo utställningen i svenska kyrkor så stod svenska politiker upp för yttrandefriheten och visade utställningen i riksdagshuset. När arga människor som kränkts i sin tro, på ett sätt som kan liknas med det som muslimerna hävdar de kränkts, svarade Mona Sahlin:

"Det är ledsamt att många känner sig kränkta i sin kristna tro, men utställningen handlar ju just om att alla måste kunna få uttrycka sin syn på kristendomen." Rätten att få uttrycka sin syn på Islam och porträttera Muhammed är minst lika viktig som att få uttrycka sin syn på kristendomen. Varför är du så tyst nu Mona? Varför beslutar inte riksdagsmännen och riksdagskvinnorna att sätta upp teckningarna i riksdagshuset?

Tony Wiklander

Muslimsk författare: "Tryck teckningarna"

"Islamisterna försöker sätta gränser för yttrandefriheten. Därför bör Europas redaktörer trycka Muhammedteckningarna." Detta säger den muslimske författaren Walid al-Kubaisi till tidningen Klassekampen, rapporterar den norska tidningen Magazinet den 7 februari.

Även om al-Kubaisi menar att det var fel av Jyllandsposten i Danmark och Magazinet i Norge att trycka karikatyrerna, säger han att om han själv vore tidningsredaktör, hade han tryckt dem nu. Det enda sättet att värna yttrandefriheten är att så många tidningar som möjligt trycker bilderna eftersom Islamisterna inte kan bojkotta hela världen, menar al-Kubaisi.

- Med massprotesterna i den muslimska världen och i invandramiljöerna, försöker de att spela tankepolis och diktera vad vi ska säga om islam. De vill att vi ska sätta gränser för yttrandefriheten. Men det är yttrandefriheten och de mänskliga rättigheterna som sätter gränser för religionen – inte omvänt, säger al-Kubaisi.

Vidare säger al-Kubaisi att det är naivt att tro att demonstrationerna runt om i den muslimska världen uppstått spontant, samtidigt som han menar att danska och norska islamister har spelat en viktig roll som femtekolonnare.

Ibn Warraq: "Be inte om ursäkt"

"Om Väst inte visar sin solidaritet med Danmark, då har islamiseringen av Europa börjat på allvar", skriver författaren Ibn Warraq på Spiegel Online den 3 februari. Ibn Warraq, född i Indien och uppväxt i Pakistan, menar att Västvärlden måste försvara sitt västerländska arv från totalitära samhällen.

Ibn Warraq menar att en demokrati inte kan överleva utan yttrandefrihet, vilket även inkluderar rätten att förölämpa och väcka anstöt.

"Ska vi i Väst styras av samhällen med medeltida tanke-sätt, eller ska vi försvara vår mest värdefulla frihet – ytt-

randefriheten, en frihet för vilka tusentals människor offrat sina liv?", frågar sig Ibn Warraq på Spiegel Online.

Hirsi Ali försvarar teckningarna

I Expressen den 11 november kan man ta del av ett anförande som Ayaan Hirsi Ali höll i Berlin torsdagen den 9 februari. Ett anförande där hon riktade skarp kritik mot de tidningar och tv-kanaler "som saknade mod att visa sin publik teckningarna från karikatyraffären". Vidare kritiserade hon de politiker som menade att bilderna inte skulle publiceras, samtidigt som hon menade att de företag i Mellanöstern som tog avstånd från Danmark är skamliga.

Hirsi Ali menar att publiceringen av Muhammedteckningarna har bekräftat att det finns en utbredd rädsla i Europa att lyfta fram de intoleranta aspekterna hos islam.

- Den [publiceringen] har avslöjat närvaron av en betydande minoritet i Europa som inte förstår eller inte vill acceptera regelverket i en liberal demokrati. Dessa människor – många med europeiskt medborgarskap – har drivit kampanjer för censur, bojkotter, våld och för nya lagar som bannlyser "islamofobi", menade Hirsi Ali.

Samtidigt påpekade hon att regeringar som Saudiarabien, vilka hon kallar "onda", arbetar med att etablera "gräsrotsrörelser" i syfte att bojkotta danska varor, samtidigt som dessa regeringar skulle göra allt för att med våld krossa den gräsrotsrörelse som skulle våga slåss för rätten att till exempel rösta i fria val.

Vidare menade Hirsi Ali att det finns en "stenhård islamistisk rörelse" som gör allt för att motarbeta och tillintetgöra våra hävdvunna demokratiska friheter.

Fotnot: Ayaan Hirsi Ali blev känd när hon tillsammans med regissören Theo van Gogh, som mördades brutalt i november 2004 i Nederländerna av en muslim, gjorde filmen Underkastelse del 1, i vilken hon riktar skarp kritik mot sin egen religion, islam. Hirsi Ali lever idag under dödshot från islamister.

Noterat...

Etniska oroligheter i Australien

Våldsamma upplopp utbröt i december vid Cronulla beach strax utanför Sydney i Australien. Bakgrunden till våldsamheterna är att invandrgång från Mellanöstern under en längre period har terroriserat besökarna på stranden och bland annat sextrakasserat badande australiensiska kvinnor. Missnöjet med invandringarna nådde sin höjdpunkt då två badvakter nyligen blev allvarligt misshandlade.

Under lördagen den 10 december samlades närmare 7000 australiensare till en stödmanifestation för de misshandlade badvakterna och för att protestera mot det eskalerande invandrarvåldet. Manifestationen urartade då en del av deltagarna började attackera invandrare i närheten. Protestanterna fortsatte sedan med att attackera polispersonal som försökte återställa ordningen. Under natten till söndagen den 11 december hämnades invandrgången genom att attackera infödda australier och minst en person blev allvarligt skadad efter att ha blivit knivhuggen. Oroligheterna spred sig även till flera av Sydneys förorter där bland annat ett stort antal bilar vandaliserades.

Patriark bryter med kyrkan

Enligt den ryska nyhetsbyrån Interfax har den Rysk-ortodoxa patriarken Alexy II i Moskva valt att avbryta relationerna med Svenska kyrkan, skriver kyrkans tidning den 28 december.

Brytningen med Svenska kyrkan är en direkt följd av kyrkomötets beslut om välsignelse för homosexuella par som registrerat partnerskap, och patriarken menar att Svenska kyrkan hotar den europeiska andligheten och moralen då Bibeln inte lämnar några som helst tvivel om att homosexualitet är en synd.

- Vi har med stor besvikelse och sorg mottagit beskedet att Svenska kyrkan inte emotsätter sig homosexuella äktenskap utan till och med har etablerat en officiell välsignelseceremoni, sa patriarken på tisdagen enligt Interfax.

Kamelskötsel ska underlätta integrering

De norska myndigheterna i Löten, tolv mil norr om Oslo, vill med hjälp av kameler anpassa asylsökande och flyktingar i kommunen, skriver DN den 4 januari.

Ansvarig för flyktingfrågor i Löten, Wenche Stenseth, har sökt ett extraanslag på en miljon norska kronor, vilket ska användas till att köpa in mellan tio och tjugo kameler. Tanken är att de omkring hundra utomeuropeiska asylsökande och flyktingar som finns i kommunen – främst från Somalia och Sudan – ska integreras genom att arbeta med kamelskötsel, vilket många av dem har erfarenhet av sedan tidigare.

- Om de skulle få utnyttja sina kamelfärdigheter skulle det underlätta deras integrering, menar Stenseth.

Danmarks statsminister slår tillbaka

Danmarks statsminister Anders Fogh Rasmussen slår nu tillbaka anklagelserna från Olle Svennings, kolumnist på Aftonbladet, som gör gällande att det "danska samhället är inpyrt av islamofobi" och att "vårt lilla grannland är Västeuropas mest fördomsfulla, bigotta och inskränkta nation".

Fogh Rasmussen förnekar dessutom att danskarna skulle vara "primitiva nationalist" vilket Europarådets kommissionär för de mänskliga rättigheterna hävdar.

- De beskrivningarna är fullständigt utan grund i verkligheten, de är helt väck. Tvärtom är Danmark ett öppet, frisinnat och fördomsfritt samhälle, konstaterade Fogh Rasmussen på sitt veckomöte tisdagen den 17 januari enligt nyhetsbyrån Ritzau.

I stället menar Fogh Rasmussen att Danmark tagit tag i de problem som "bevisligen kommer med den betydande invandring vi har haft inte bara till Danmark, men till en rad europeiska länder", samtidigt som han konstaterar att Danmark, till skillnad från ett land som Sverige, vågar dryfta de invandrarrelaterade problemen öppet, men också att en rad europeiska länder visat ett allt större intresse för hur Danmark valt att hantera invandrarproblematiken.

Kravaller skakade Europa

Under torsdagskvällen den 27 oktober utbröt ett våldsamt upplopp i en av Paris invandrartäta förorter. Upploppet startade i samband med att två ungdomar gömt sig i en transformatorstation under en polisjakt, där de brändes till döds. Hundratals personer, främst muslimska ungdomar vilka skyllde incidenten på polisen, deltog i kravallerna. Brandmännen som försökte hjälpa de två förolyckade ungdomarna attackerades, ett stort antal bilar och butiker sattes i brand. Hundratals poliser fick kallas in för att stävja våldsamheterna.

Några dagar senare, natten till den 1 november, visade det sig att upploppen inte hade avtagit utan ökat i styrka; det rapporterades om att fransk polis tvingats avlossa tårgas för att skingra demonstranter som kastade brandbomber mot polismän i en förort till Paris. Minst 65 bilar hade blivit uppbrända och 12 personer anhållits. Det rapporterades också om att upploppen i Paris var på väg att spridas till andra områden kring huvudstaden.

Den 4 november rapporterades att upploppen hade spridit sig till Dijon, detta trots att myndigheterna hade hoppats på att festligheterna som avslutar den muslimska fastemånaden, Ramadan, skulle dämpa våldet. 1 300 poliser hade nu satts in för att försöka få bukt med våldet.

Natten mot den 8 november sattes över 1100 bilar i brand och 330 personer greps. Premiärminister Dominique de Villepin meddelade att våldsdrabbade förorter skulle ges möjlighet att införa utgångsförbud för att försöka stoppa upploppen. I Lille i norra Frankrike brändes ett daghem ned och i Paris brann en sporthall. I Strasbourg kastades sten mot TV-journalister och i Auxerre sydost om Paris fick 15 personer föras till sjukhus med andningsproblem efter en källarbrand. Allt fler började nu kräva att militär skulle sättas in för att försöka stoppa upploppen. Jean-Marie Le Pen, partiledare för Front National, påpekade mycket riktigt att situationen närmar sig randen för inbördeskrig. Sverigedemokraternas partiledare, Jimmie Åkesson, valde i samband med detta att kommentera upploppen i ett pressmeddelande:

- Även om situationen i Frankrike just nu är extrem, ska vi inte glömma att liknande kravaller ägt rum på flera håll i Europa den senaste tiden, bland annat i Holland och Storbritannien. Vi har samma problem med invandrartäta förorter och misslyckad integrationspolitik i Sverige. Det kommer att ske här också om vi inte gör något åt dessa problem snarast. En försmak av detta fick vi ju nyligen i samband med upploppen i Södertälje. Det är viktigt att man inte låter politiskt korrekthet stå i vägen för nödvändiga åtgärder. Upploppen i Frankrike visar att vi har rätt om problemen med en omfattande och okontrollerad invandring. För att förebygga liknande händelser i Sverige måste vi kraftigt begränsa invandringen och samtidigt få många av de icke assimilerade invandrare som redan finns här att åka

I slutet av oktober förra året utbröt ett våldsamt upplopp i en av Paris invandrartäta förorter. Orsaken sades vara att två ungdomar förolyckats under en polisjakt. Hundratals personer, främst muslimska ungdomar, deltog i kravallerna. Brandmännen som försökte hjälpa de två förolyckade ungdomarna attackerades, ett stort antal bilar och butiker sattes i brand.

tillbaka till sina hemländer eller anpassa sig till det svenska samhället.

Den 9 november uppgav inrikesminister Nicolas Sarkozy att de utländska medborgare som dömts för delaktighet i upploppen omedelbart skulle utvisas, oavsett om de befann sig legalt i Frankrike eller inte. I tidningen Le Parisien rapporterades dessutom om en undersökning där en klar majoritet av fransmännen var för hårdare tag: 73 procent av fransmännen ställde sig bakom beslutet att tillåta utgångsförbud. På frågan vad fransmännen tycker om kravallerna svarade 58 procent att de betraktade dem som mycket upprörande, 28 procent att de var missnöjda, 12 procent att de var förståliga och 1 procent svarade att kravallerna var sympatiska.

Natten mot torsdagen den 10 november hade fler än 30 franska städer infört utgångsförbud. Trots detta hade oroligheterna fortsatt: vid fyrtiden på morgonen uppgav fransk polis att de hade gripit 169 personer i samband med oroligheter och att 394 bilar hade satts i brand. I Lyon i östra Frankrike ledde ett sabotage till att strömmen bröts i två timmar.

Den 13 november rapporterade SVT att 53 procent av de tillfrågade i en fransk opinionsundersökning, ansåg att Frankrikes inrikesminister, Nicolas Sarkozy, som anklagats för att vara den som utlöste kravallerna genom att kalla ungdomarna som deltar i upploppen för "slödder", i själva verket var den som hade störst förutsättning för att lösa problemen i förorterna. Jean-Marie Le Pen, ledare för det nationalistiska Front

National, erhöll i sin tur 25 procent.

Trots att upploppen efter några veckor formellt kom att upphöra, kunde SD-Kuriren den 1 december berätta att innan den 27 oktober, då kravallerna formellt började, hade det bränts ungefär 30 000 bilar sedan januari samma år, eller ungefär hundra per dygn. Något som fransk media ansåg vara någon form av normalitetsstånd i landet och som därför sällan rapporterades. Att därför säga att kravallerna upphört är fel, utan de pågår dagligen.

Ett bevis på att allt inte står rätt till i Frankrike kunde SD-Kuriren, kanske som enda svenska tidning, rapportera om den 5 december, då hundratals tågpassagerare vilka befann sig på ett tåg på den Franska Rivieran terroriserades av en grupp på närmare 40 arabiska ungdomar tidigt på nyårsdagen.

Det fullsatta tåget var på väg från Nice till bland annat Marseilles och Avignon tidigt på nyårsdagen, då ett fyrtiotal arabiska ungdomar började vandalisera tåget och trakassera passagerarna; rutor krossades och säten slets sönder, passagerare misshandlades och rånades på pengar och mobiltelefoner och minst en ung kvinna antastades sexuellt.

Terrorn pågick i drygt två timmar innan tillkallad polis kunde storma tåget och ta kontroll över situationen. Då hade tåget stått still i närmare en timme på stationen i Les Arc-sur-Argens med hundratals vettskrämda passagerare instängda med den arabiska mobben.

Richard Jomshof, Björn Söder

Ökat stöd för Le Pen i Frankrike

Onsdagen den 14 december presenterade den franska tidningen Le Monde en opinionsundersökning gjord av TNS-Sofres, i vilken Jean-Marie Le Pen – ledare för Front National – erhåller ett kraftigt ökat stöd, rapporterar United Press International den 18 december.

I undersökningen anser en klar majoritet på 61 procent att Le Pen och hans åsikter är "acceptabla", samtidigt som de ser honom som en legitim kandidat. Endast 39 procent anser idag att Le Pen och hans åsikter är "oacceptabla". 24 procent säger idag att de håller med Le Pen och hans åsikter, vilket ska jämföras med 18 procent inför presidentvalet 2002. Vidare förväntar sig 33 procent att Le Pen kommer att ta sig till sista omgången av presidentvalet om 18 månader.

I undersökningen anser också hela 73 procent att Frankrikes traditionella värderingar inte skyddas tillräckligt, 63 procent menar att det finns för många invandrare i Frankrike, samtidigt som 44 procent säger att de inte längre känner sig hemma i sitt eget land. Opinionsundersökningen gjordes i svallvågorna efter de omfattande kravallerna i Frankrike nyligen, då invandring ungdomar från framförallt Afrika och Mellanöstern låg bakom omfattande upplopp över hela landet. Över 9 000 bilar sattes i brand, närmare 2 900 personer arresterades, 126 polismän skadades och allt ifrån skolor och butiker till privata hem förstördes i en rad besinningslösa attacker.

Le Monde rapporterade dessutom i veckan om en annan undersökning, gjord av Frankrikes nationella kommission för mänskliga rättigheter, i vilken det framgår att 33 procent av fransmännen använder ordet "rasist" för att beskriva sig själva, vilket är en ökning med åtta procentenheter på ett år. På landsbygden är det hela 48 procent som använder termen "rasist" för att beskriva sig själva. 56 procent anser samtidigt att det finns för många invandrare i Frankrike. Även bland invandrarna själva ökar motståndet mot invandringen.

Fotnot: United Press International rapporterar dessutom om en tredje opinionsundersökning, gjord av Gallup i hela 70 länder den 18 december, där det framgår att 61 procent i Östeuropa och 50 procent i Västeuropa säger sig vara mot invandrare. I Frankrike meddelade 50 procent att de inte skulle välkomna invandrare, medan endast 30 procent skulle göra detta. Det största motståndet mot invandrare finns i Turkiet, där endast 7 procent skulle välkomna invandrare, följt av Bulgarien och Serbien på 10 procent.

Spansk domstol tar upp folk mord i Tibet

En domstol i Spanien har nu gått med på att inleda en rättslig process mot Kommunistkina för deras terror mot det tibetanska folket, detta sedan kinesiska makthavare anklagats för brott mot mänskligheten, folk mord och tortyr, rapporterar SVT den 1 januari.

- Det är ett viktigt första steg för att bringa rättvisa i en av de största orättvisor som begåtts på denna planet, framförde organisationens koordinator till nyhetsbyrån AP.

I oktober 1950 invaderade Kommunistkina det fredliga Tibet med en 40 000 man stark armé; helt oprovocerat och utan någon som helst rättslig grund för sina suveränitetskrav. Sedan invasionen har tibetanerna tvingats till en rad eftergifter och förödmjukelser. Tusentals buddhistiska munkkloster har förstörts, religiösa guld- och silverskatter har bortrövats och omkring 1,2 miljoner människor har fått sätta livet till i grymma massakrer och massavrättningar, samt genom framtvungad hungersnöd. 1959 tvingades Tibets andliga och politiska överhuvud, Dalai Lama, i landsflykt i Indien.

Kommunistkinas ockupation av Tibet har inte givit upphov till några större protester från omvärlden. Folkmordet och förstörelsen av det tibetanska folkets flertusenåriga kulturarv och levnadssätt passerade, och passerar än idag, obemärkt. I stället för att införa sanktioner mot terrorregimen i Kina, tävlar svenska företag än idag med utländska intressenter om marknadsandelar i Kina. Ett av Dalai Lamas krav var länge ett kinesiskt tillbakadragande och total självständighet för Tibet. 1988 valde han dock att frångå de tidigare kraven, för att i stället sträva mot inre självstyrelse. 1989 belönades Dalai Lama med Nobels fredspris.

Kräver totalt invandringsstopp

Det norska Fremskrittspartiets (FrP) invandringspolitiska talesman, Per-Willy Amundsen, menar nu att Norge måste ta en invandringspaus. Detta uttalande baserar han på att problemen inom norsk invandrings- och integrationspolitik är så stora att ett totalt stopp nu är det enda som kan hjälpa, skriver Fremskrittspartiets medlemstidning Fremskritt den 10 december.

Amundsen hänvisar bland annat till att arbetslösheten bland flera invandragrupper är skyhögt, trots att statliga myndigheter använt hela 11 miljarder norska kronor för att få ut fler invandrare i arbete under de senaste fem åren.

RECENSERAT...

Politisk korrekthet - Likriktning, åsiktsförtryck och dikotomisering

John Järvenpää (2006)

År 2006 har av den svenska regeringen utropats till Mångkulturråret. Mångkulturalismen kan definieras som avståndstagandet från samhället som en sammanhållen kulturell gemenskap och värdegrund. Den är alltså delvis en normupplösande eller oikofobisk (avogheten mot den egna värdegrunden) ideologi.

Alla riksdagspartier står bakom den mångkulturalistiska ideologin; år 1998 röstade man för propositionen Sverige, framtiden och mångfalden (prop. 1997/98:16) där mångfalden jämföras med demokrati. Demokrati är emellertid en styrelseform som inget har med ideologier att skaffa. Att missbruka begreppet demokrati på det sätt som nu görs leder till att alla som har invändningar mot mångkulturalismen med automatik definieras som antidemokrater, rasister och till och med nazister. I boken ger Järvenpää åtskilliga andra exempel begreppsmissbruket i dagens svenska samhälle.

Järvenpää går igenom konsekvenserna av den politiskt korrekta attityden (pk-attityden) som mångkulturalismens anhängare, det vill säga riksdagspartierna, massmedia och större delen av den samhällsorienterade forskningen, har gjort till sin. Denna hållning är odemokratisk. Den går ut på att beskriva invandringsrelaterade frågor så enkelt

»Sammantaget är boken spännande, informativ och delvis chockerande«, skriver recensenten.

som möjlig; i svart och vitt, gott och ont, inkonsekvent och utan nyanser. Vilket relaterar till Järvenpääs begrepp dikotomisering. Härvidlag anser de politiskt korrekta att invandringen alltid ska ses som berikande, oavsett dess konsekvenser. Samtidigt beskrivs Sverige och svenskarna som i princip oförmögna att på egen hand berika sig själva och sitt land.

Järvenpää ger exempel på hur svenskarna diskrimineras. Här kan nämnas Äldreförsörjningsstödet (Äfs), som riksdagen fattade beslut om under 2001. Det innebär att in-

vandrare som kommer till Sverige vid 65 års ålder har rätt till Äfs, ett bidrag som ofta motsvarar mer än vad en svensk pensionär, som arbetat och betalat skatt, får i pension.

Järvenpää visar att pk-attityden sammantaget går ut på att stöta bort allt som stör arbetet med att förverkliga mångkulturalismen, som ytterst mynnar ut i att svenska folket ska ge bort sitt land och bytas ut mot andra folk. Utöver tillgänglig forskning som pekar på det sistnämnda, kan nämnas ett citat ur boken av demokrati- och integrationssminister Jens Orback: "Vi måste vara öppna och toleranta mot islam och muslimerna för när vi blir i minoritet kommer de att vara det mot oss."

Sammantaget är boken spännande, informativ och delvis chockerande. Med konkreta exempel, saklig och logisk argumentation visar Järvenpää att vi är omgärdade av så mycket förenklingar och lögner, stora som små, att det kan vara svårt att tro att vi lever i en demokrati. Boken ger läsaren ett utmärkt instrument för att själv kunna fortsätta granska hur makten manipulerar sanningar, för att de ska passa politiska mål och syften. Den som läser denna bok och tar till sig dess kritiska förhållningssätt blir en i ordets verkliga mening upplyst och engagerad medborgare - demokratins ideal.

INSÄNT...

Var finns lojaliteten..?

Tyskland vill göra lojalitetstest för medborgare som kommer från muslimska länder och som tänker söka tyskt medborgarskap. Iden är förstas kontroversiell, då den bara berör muslimer. Egentligen är det nog ej så konstigt, eftersom muslimer ofta har en något annorlunda syn både till kvinnor och till demokrati.

Jag läste i somras en undersökning gjord av London Telegraph, där de frågat ut engelska muslimer om vad de tyckte om terroristattentaten i London. Bland annat tyckte 6 procent att bombningarna den 7 juli i London var berättigade och 25 procent sympatiserade med gärningsmännen. Vidare hade 20 procent inte några lojaliteter med det engelska samhället. Det skulle därför vara mycket intressant om samma undersökning gjordes i Sverige. Vi svenskar har alltid utgått från att våra invandrare är lojala till det svenska samhället. Det som var mest skrämmande i den engelska undersökningen var att det var de unga som var mest illojala till engelska samhället. Naturligtvis undrar man då hur kommer lojaliteterna vara i Sverige, England eller Tyskland om tio år? Visst måste vi

betrakta våra invandrande muslimer, som blivit svenska medborgare, lika mycket svenskar som vi infödda - juridiskt är det en självklarhet. Sedan är det kanske en annan sak om den invandrande muslimen betraktar sig som svensk. Skillnaden med en "vanlig" svensk, är att denne endast har ett land att betrakta som sitt. Till skillnad från en person som kommer från ett muslimskt land, som har dubbla medborgarskap. England har tidigare lagt förslag på att de som söker engelskt medborgarskap skall skriva en lojalitetsförklaring innan de kan bli medborgare i England. Det vi nyligen sett ute i Europa (Frankrike) kommer antagligen att påskynda den processen, inte bara i England, utan i Frankrike, Holland, Danmark och Tyskland.

I Prag sitter en svensk, som är anklagad för terrorism. Vi svenskar har förstås mycket svårt att förstå varför en svensk är inblandad i terrorverksamhet. Fast den här svensken är inte ensam svensk att vara anklagad för terrorism. För något år sedan hade vi en som satt på Guantanamo basen på Kuba och som fick fullt stöd av vår regering. Nu är det märkligt tyst om honom. I svensk

media skrivs nu inte en rad, om dessa båda svenskar och det är kanske förståeligt, då många känner till deras utländska bakgrund.

Det finns ytterligare ett skäl till att ingen skriver något negativt om svenskar som är anklagade för terrorism och det är risken att bli kallad för rasist. Ingen svensk politiker, eller journalist vill utsätta sig för den faran.

Det är inte bara i Sverige man spelar ut "rasistkortet", utan över hela Västvärlden. Om någon har något negativt att säga om islam, eller Koranen, blir denne kallad för islamofob eller rasist. Det är därför viktigt att vi alla, invandrare som svenskar, vågar tala öppet om det som utspelar sig dagligen i det svenska samhället. Jag tror inte att jag behöver gå in på vilken typ av brottslighet, som jag anspelar på. Om vi inte tar itu med de här problemen nu, ja då är risken mycket stor att vårt svenska samhälle, sakta men säkert rämna i sömmarna. Redan idag har polisen inga som helst resurser att klara av dagens brottslighet - hur blir det då med morgondagens?

B. Jönsson

Partinyheter...

Ett steg närmare ett lyckat val

I mitten på december samlades företrädare för distrikt, kommunföreningar och riksorganisationen i Stockholm för att delta i partiets andra valkonferens. De ämnen som denna gång stod i fokus under föredragen och de långa diskussioner som fördes var framförallt ekonomi, logistik, IT-strategi och rekrytering.

Konferensen präglades av en konstruktiv och lättämnd and och glädjande nog uppdagades det återigen att det bland partiets olika grenar råder en stor samsyn kring hur valrörelsen skall planeras och genomföras. Konferensen avslutades med en uppskattad och välbesökt julmiddag i SD Stockholms regi.

Pingstkyrkan bjuder in sd

I Karlskrona har Sverigedemokraternas företrädare och ersättare i Lunds stiftsfullmäktige, Richard Jomshof, blivit inbjuden av Pingstkyrkan för samtal om Jesus och politik. Det är givetvis inte bara Sverigedemokraterna som blivit inbjudna, utan inbjudan gäller samtliga partier. Pingstpastorn har dock mottagit hård kritik för att han bjudit in Richard.

Bakom kritiken står framförallt kommunfullmäktigeledamoten tillika SSU: aren Magnus Manhammar, som tidigare försvarat och bejakat att Richard fått sparken från sina lärarjobb på grund av att han tillhör Sverigedemokraterna.

"Det är både tråkigt och dumt. Det verkar inte som att pingstkyrkan riktigt insett att Sverigedemokraterna är ett rasistiskt parti. [...] Rasistiska partier ska inte få mer utrymme än vad som är absolut nödvändigt." säger Manhammar till Blekinge Läns Tidning den nionde januari.

Inte nog med att Manhammar är helt ute och reser när han kallar Sverigedemokraterna för rasister och att han vill bestämma över kyrkans egna aktiviteter. Socialdemokraternas varma tal om demokrati gäller dessutom tydligen endast så länge åsikterna passar dem själva.

Torgmöten i december

Lördagen den 3 december höll Sverigedemokraternas Landskrona-avdelning ett torgmöte i centrum. Inbjuden talare var partiledare Jimmie Åkesson som under mötet samtalade med Landskronaordföranden Thord Lindblom.

De frågor som besvarades under mötet var vad Sverigedemokraterna vill göra åt arbetslösheten, brottsligheten och invandringspolitiken.

- Vi måste alla inse att nu har varningsklockan ringt i Frankrike. Varför reagerar inte vår regering och ser till att ta itu med saken per omgående? Det största problemet vi har i Landskrona kommun är att ungdomsbrottsligheten bara blir högre och högre. Detta oroar verkligen mig personligen eftersom jag själv sitter som nämndeman och både hör och ser vad det är för människor som skall dömas. När inte ens deras föräldrar är intresserade att delta under rättegångarna, då undrar jag personligen vem som har ansvaret, frågade sig Thord Lindblom bland annat.

Tre dagar senare, den 6 december, höll Sverigedemokraterna torgmöte i Hudiksvall. På plats fanns bland andra Roger Hedlund och Margareta Sandstedt.

"Familjen är grunden för ett fungerande samhälle", inledde Hedlund sitt anförande om Sverigedemokraternas familjepolitik. Roger Hedlund berättade om Sverigedemokraternas familjepeng, som skall göra det möjligt för en förälder att stanna hemma de första viktiga åren, och Sandstedt deklarerade bland annat hur hon ser på den förda kriminalpolitiken och hur partiet vill att den ska föras.

RECENSERAT...

Exit Folkhemssverige - En samhällsmodells sönderfall

Ingrid Björkman, Jan Elfversson, Jonathan Friedman, Åke Wedin (2005)

Inget land av Sveriges blygsamma format kan ta emot hundratusentals människor från andra länder under några decennier och ikläda sig rollen som huvudsaklig försörjare, utan att det får svåra konsekvenser för den egna nationen. Det finns en brist på ödmjukhet i detta; se vi är hyggligare än andra, vi gör något som andra inte gör. Vi är bättre!

De som har drivit fram detta har inte haft folkmajoritetens stöd – det visar alla opinionsundersökningar under de senaste 30 åren. Det är således en i grunden odemokratisk händelse i landets sena historia vi bevittnar. Men som om inte detta vore nog sker denna sanslösa invandringspolitik med lånade pengar – också kommande generationer tvingas bära en allt tyngre börda.

Till allt detta kommer att Sveriges största religion inom två decennier med intill visshet gränsande sannolikhet kommer att heta islam. Vilka konsekvenser får det? Med erfarenhet från andra länder där islam behärskar samhället vet vi att lagstiftningen ändras. Det sekulära samhälle som vi kämpat oss till under år-

hundraden kommer att utsättas för enorma påfrestningar. Det är, enligt min mening, ett kusligt framtidsperspektiv som berör själva livsnerven i vårt nordiska sätt att leva. Politikerna har verkligen sjabbat bort möjligheten till en lugn och harmonisk utveckling av Sverige.

I en nyutkommen bok som heter Exit Folkhemssverige behandlas invandringen ur ett vetenskapligt perspektiv av fyra mycket meriterade forskare: Ingrid Björkman, Jan Elfversson, Jonathan Friedman och Åke Wedin.

Jag ska återkomma till deras slutsatser men låt mig först få berätta om Birgit Friggebo. Under ett drygt år var jag medlem av Smålands akademi, invald samtidigt med just Friggebo, som avslutat sin karriär som folkpartistisk politiker där hon krönte sin bana med en ministerpost. Vid den tiden var hon landshövding i Jönköping. Vi satt bredvid varandra; hon var en lågmäld och kamratlig person. Men i samband med att hon gav en presentation av sitt liv omtalade hon till min stora hjälpnad att "det bästa hon gjort under sina politiska år" var att låta "flyktingarna få stanna i Sverige".

Det hon syftade på var det tillfälle vid 1990-talets början då hon beviljade motsvarande två svenska städer uppehållstillstånd på ett enda bräde utan att deras asylskäl ens utreddes. Jag häpnade, men teg. Det jag hörde var en politisk idiot. Få svenska politiker har åsamkat landet större ekonomiska skador än just Friggebo, som, egendomligt nog, är gift med den kanske skarpaste kritikern av den svenska invandringspolitikerna, nämligen nationalekonomen, professor Bo Södersten, vilken också påvisat kostnaderna för den.

Här lämnar jag mina egna reflexioner och ser efter vad Exit Folkhemssverige har att säga om saken. Kapitelrubriken är olycksbådande: Olyckan Friggebo: "Birgit Friggebos generösa flyktingpolitik var en katastrof och vi har steg för steg kunnat konstatera att det berott på bristande planering, ledning, kunskaper och kapacitet."

"Friggebo släppte lös en okontrollerad flodvåg", skriver författarna. Folkpartisternas flyktingpolitik var extrem. "En ledande grupp inom ett parti med mindre än tio procent av väljarkåren bakom sig och vars väljarmajoritet var mot-

ståndare till dess flyktingpolitik, kom ändå av andra omständigheter i läge att föra denna politik för hela landets räkning. Dessa i verksamheten oerfarna folkpartipolitiker, som inte accepterade råd från någon (allra minst från Invandrarverkets chef Christina Rogestam!) tilläts under ett par av de ekonomiskt svåraste åren landet genomlidit i modern tid göra Sverige till världsmästare i asyl och permanenta uppehållstillstånd till en kostnad av miljardbelopp ur statskassan. Eller, rättare sagt, lagd på statsskulden."

Och vidare: "Övriga regeringspartier hade önskat en mera måttfull politik [...] Sökande som behöver asyl och skydd skall få stanna i Sverige. De som inte gör det, skall naturligtvis inte få lov att ta platser och resurser från verkligt behövande. Men de fick de på Bildtregeringens tid. Då reducerades de riktiga flyktingarna till en liten minoritet. Inte ens två av tio."

1994 fick Sverige en ny regering. Författarna skriver: "Det kan förvåna, att socialdemokraterna i valrörelsen 1994 inte gjorde något stort nummer av den borgerliga regeringens ansvarslösa, oplanerade och ko-

piöst slösaktiga flyktingpolitik. För att efter valsegern kunna tala om, att ett viktigt skäl till den svidande budgetsanering de tvingades genomföra var att den borgerliga regeringen drivit Europas - och därmed världens - dyrbaraste flyktingpolitik under Sveriges ekonomiskt svåraste år efter Andra världskriget."

Birgit Friggebo öppnade dammluckorna. De har sedan dess aldrig stängts. Det har undan för undan skapats ett politiskt klimat, med hjälp av medierna, som gjort detta omöjligt.

I dag står Sverige inför en tickande bomb. Alltför få försörjer alltför många. Det trollas med kosmetiska arbetsmarknadsåtgärder, världens högsta skatter kommer att bli än högre, fonder konfiskeras.

Invandringspolitiken är naturligtvis inte den enda anledningen till att pengarna sinat i de offentliga systemen. Men den är utan tvekan den största orsaken.

Exit Folkhemssverige är en absolut nödvändig läsning för alla som vill yttra sig i ämnet invandringspolitik. Där finns - vetenskapligt belagda - alla de uppgifter och rykten som cirkulerar i slott och koja, i detta nästan helt tabubelagda ämne. Läs den!

Anders Johansson

BarocktMATTIAS KARLSSON
KOMMENTERAR UTTALANDEN

"Det är tveksamt om kvinnor bör ha rätt till ett eget socialt liv utanför hemmet. Om kvinnan vill besöka muslimska väninnor går det bra, men om mannen säger nej, så är det nej."

(Imam Abd al Haqq Kielan, före detta Leif Karlsson, i en intervju på www.praplyprojektet.se.)

Här ser vi äntligen en svensk som vågat öppna sig för nya och spännande kulturer och som inte bara springer runt kring midsommarstången och håller på med andra tontiga saker som Mona Sahlin uttryckte det. Integrations- och jämställdhetsminister, Jens Orback, måste vara lyrisk. Eller?

*

"...den nuvarande ordningen ska ses som en tillfällig lösning i avvaktan på demokrati"

(Junilistans ledare, Nils Lundgren. Svenska Dagbladet, 5 december 2005.)

Jag kanske misstar mig, men är det inte i själva verket Lenins teori om proletariats diktatur som Lundgren presenterar i ny tappning? I så fall får vi hoppas att "vår" mustachprydda lille herre inte avvaktar införandet av demokrati lika länge som den sovjetiske mustachprydda lille herren gjorde. Det borde dock inte vara någon fara på taket, då det förefaller till och med Lundgren övermäktigt att upprätthålla ett proletariats diktatur utan att det finns en enda arbetare i hans närhet.

"Jag skall knulla sönder det här jävla landet och flytta härifrån."

(Arabisk invandrare i Frankrike förklarar sin ambitioner under kravallerna i Paris. Sydsvenskan, 8 november 2005.)

Ursäkta, men har du inte redan gjort det där en gång? Var det inte så du hamnade i Frankrike från första början? I vilket fall som helst, när du är färdig med att »knulla sönder« Frankrike så kan jag tipsa dig om Sverige. Här får alla stanna, till och med mördare och terrorister. Och ingen svensk politiker skulle någonsin komma på tanken att kalla dig för något så hemskt som slödder bara för att du och dina kompisar tänkte eld på handkappade kvinnor och lite sänt. Jag tror faktiskt till och med att du har en god chans att bli socialdemokratisk riksdagskandidat, eller åtminstone en firad rapstjärna som får uppträda på Allsång på Skansen.

*

"Muhammed var ingen pedofil eftersom det var ett legitimt äktenskap. Pedofili är på en annan nivå, till exempel när man köper sex av barn."

(Kurdo Baksi om profeten Muhammeds äktenskap med en nioårig flicka. Aftonbladet, 20 april 2005.)

Expos kompanjon och etablissemangets favoritdebattör anser uppenbarligen att det är helt i sin ordning att förgripa sig på småflickor, bara man gifter sig med dem först och låter bli att betala dem efteråt.

NY BOK...

Anders Johansson, författaren bakom den mycket populära boken "Invandring i 'Månas' Sverige", har nyligen utkommit med en ny bok kallad "Sanningen är originell", i vilken han går till frontalangrepp mot den politiska korrektheten som idag genomsyrar hela samhället. "Sanningen är originell" är en debattbok om mångkultur, invandring, om marxism, kommunism och socialdemokrati. Köp den i SD-butiken.

SD-BUTIKEN

Mars/April 2006

Tel: 08-22 66 77, www.sverigedemokraterna.se/butiken

NYA BÖCKER I SORTIMENTET!

SD-BUTIKEN HAR SOM MÅLSÄTTNING ATT HA NÅGOT ATT ERBJUDA FÖR ALLA. KLÄDER OCH INFORMATIONSMATERIAL SÅSOM KLISTERMÄRKEN, AFFISCHER OCH FLYGBLAD, MED SVERIGEDEMOKRATISKA LOGOTYPER OCH SLOGANS. FÖR DEN MUSIKINTRESSERADE VILL VI KUNNA ERBJUDA SVERIGEÄR VÄNLIG MUSIK. ÄR DU UTE EFTER NÅGOT ATT LÄSA SKA DU KUNNA HITTA BÖCKER OCH TIDSKRIFTER SOM ÄR SÅVÄL INTRESSANTA SOM BILDANDE OCH ROLIGA - UTAN POLITISK KORREKTHET.